

Il testo di Sofocle e i suoi commentatori antichi: il caso dell'Edipo a Colono.

Bibliografia:

Sofocle. Edipo a Colono, a cura di G. AVEZZÙ e G. GUIDORIZZI, trad. di G. CERRI, Milano, Mondadori ('Scrittori greci e latini' della Fondazione L. Valla) 2008; *Scholia in Sophoclis Oedipum Coloneum*, rec. V. DE MARCO, Romae apud Bartschneider 1952. Altri materiali forniti dai docenti nelle corso delle lezioni.

I. Scholia in Oedipum Coloneum

II. Fenomenologia grafica degli scoli

IIIa. Tipologia degli scoli – quanto al contenuto

IV. Scoli e lessicografia

I. Scholia in Oedipum Coloneum

1 Οιδίπους εἰς Ἀθήνας παραγενόμενος ἐρωτᾷ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην. LRM

3 τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπου· ἔστι μὲν ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς λαμβάνοντα λέγειν οὕτως· τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπου δέξεται; δύναται δὲ καὶ τοῖς ἀνω συνάπτεσθαι, τοῦ τίς μὴ πνευματικῶς κειμένου, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἢ ἄρθρου, ὥστε τῷ πόλιν συντετάχθαι καὶ τὸν λόγον ἔχειν οὕτως· τίνας χώρους ἀφίγμεθα ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν, ἢ τὸν πλανήτην Οἰδίπου δέξεται; ὅτι δὲ τὸ τίς ἀντὶ ἄρθρου χρώνται, Καλλιμάχος φησὶν οὕτως [fr. 680 Pf.]

ὑπεῖρ ἄλλα κείνος ἐνάσθη

Ἄλκαθου τίς ἄπυστος.

ἠθικώτερον δὲ τὸ πρῶτον. L

ἀντὶ τοῦ ἢ ἄρθρου τὸ τίς. L

τίς ἡμᾶς σήμερον ὑποδέξεται; LRM

4 σπαιστοῖς· εὐτελέσι, τοῖς κατὰ σπάνιν τοῦ αἰτούντος δεδομένοις. LRM

6 μείον φέροντα] βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος· οὐ γὰρ ὅσα αἰτεῖ τίς λαμβάνει. LRM

καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί] ὅμως γοῦν τούτοις ἀρκούμενον. LRM

7 στέργειν γὰρ αἰ πάθαι· ταῦτά με στέργειν τὰ δυστυχήματα ὁ πολὺς πεποίηκε χρόνος καὶ τὸ τῶν συμφορῶν πλῆθος καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα· πάθαι γὰρ αἰ συμφοραί. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ διδάσκει, ἀντὶ τοῦ εἴθισμαι τῷ πολλῷ χρόνῳ καὶ μεμελέτηκα τῆς τύχης τὰ δύσκολα. LRM

9 θάκοισιν] καθέδραις. L

10 ἢ πρὸς βεβήλους· βέβηλος τόπος ἐστὶν ὁ ἀκάθαρτος καὶ βατὸς πάσι. καὶ βέβηλος ἀνήρ ὁ μιαιώτης. Εὐριπίδης Πρωτεσιλάω [fr. 648 N. 2]

οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἄπτεσθαι δόμων

καὶ [Orphicorum Fr. 334, Kern]

ἀεῖδω ξυνετοῖσι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι.

βεβήλους τοῖς πάσι βασίμους τόποις μηδὲ ἀνειμένοις θεοῖς. ἐκ μεταφορᾶς δὲ βεβήλους καὶ τοὺς ἀμυήτους φασι καὶ ἀκαθάρτους. Σοφοκλῆς ἐν Συνδείπῳ [fr. 147 N 2 = 570 Pear.] βέβηλον τὸν ιδιώτην φησὶν. LRM

βεβήλοισι] βατοῖς. L

11 στήον] στήρόν με ἐκ τῆς ὁδοιπορίας καὶ μαθηρόμεθα. LR
 πυθοίμεθα] μαθηρόμεθα. L

12 μανθάνειν γὰρ ἤκομεν· εἰς γὰρ τοῦτο, φησὶν, ἐληλύθαμεν, ἅτε διηξένοι ὄντες, παρὰ τῶν ἀστῶν μανθάνειν τί ἐστὶ πρακτέον ἡμῖν. LR

13 τελεῖν] ποιεῖν. L

14 πάτερ ταλαίπωρε· οὐκ ἐμπαροινεῖν βουλομένη τῷ πατρὶ ταλαίπωρον ἀποκαλεῖ, ἀλλὰ τοῦ πάθους παριστάσα τὸ μέγεθος. πωρεῖν δὲ οἱ Ἥλειοι τὸ πειθεῖν φασι· καὶ Ἀντίμαχος [fr. 48 Wyss]

πωρητὴν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος

«θέντο»·

παρὰ τοῦτο οὖν τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. LRM

15 ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω· γρ. ὡς ἀνομμάτων, ὃ ἐστὶν ὡς τυφλῷ σημήναι, πρόσω εἰσίν. ὡς ἂν τίς πόρρω ἀφορῶν τεκμήρηται. ὡς ἂν τίς τὰ ὄμματα πόρρω ἔχων. ὡς ἔστιν ἐκ προόψεως τεκμήρασθαι. LR ὡς] λίαν. L

16 βρύων] πλήθων. L

17 πυκνόπτεροι δ' εἶσω· οἶον, κατὰ τὸν χώρον. ἐκράτησε δὲ μεγάλως τῇ φράσει, ὥστε μέλισσαν αὐτὸν ἐκάλεσαν οἱ κωμικοί. LR

18 κατ' αὐτόν] κατὰ τὸν χώρον. L εὐστομοῖσιν· εὐφθογοῦσιν, εὐφώνως ἄδουσιν. L

19 πέτρου] ἐπὶ τοῦ λιθίνου βάθρου. γρ. πάγου. L

20 προῦστάλης ὁδόν· προήλθεσ μακροτάτην ὁδὸν ἢ ὡς ἤρμοζε γέροντι. LRM

22 χρόνου μὲν οὐνεκα· ἀντὶ τοῦ δεδίδαγμαί τῷ χρόνῳ τὸ φυλάττειν σε ὁδηγοῦσα· σύνηθεσ οὖν τὸ πρᾶγμα. τοῦ μὲν χρόνου οὐ σύνειμί σοι χάριν, οὐ χρεῖα μαθεῖν ὅτι τυφλὸς εἶ καὶ ὅτι δεῖ σε προμηθείας τυχεῖν. LRM

24 τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα· ὅτι ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐσμεν οἶδα, τίς δὲ ἐστὶν οὗτος ὁ δῆμος ἀγνωῶ. L

25 ἦδα] τί ἦδα; ὅτι αὐταί εἰσιν αἱ Ἀθηναί. ἐμπόρων δὲ ἀντὶ τοῦ ὁδοιπόρων, διὸ τὸ χ. LR

26 ἀλλ' ὅστις] ἐν ἐρωτῆσει ὁ λόγος· βούλει μάθω τίς ὁ πρὸ τοῦ ἄστεος τόπος; LRM

ἦ] ἄρα. L

27 ἐξοικήσιμοι] ἀντὶ τοῦ ἐνοικῆσιμος. L

28 οἶμαι δὲ δεῖν οὐδέν· οὐ δεῖν τοῦ [μῆ] ἐλθοῦσαν ἐρωτῆσαι με. L
 ἰδοῦ γὰρ ἀνὴρ πάρεστι παρ' οὗ εἰσόμεθα· οἶον, οὐκέτι δεῖν ἔοικε
 προϊούσαν μανθάνειν περὶ τοῦ τόπου. καλῶς δὲ τὰ τῆς οἰκονομίας,
 ἵνα μὴ μόνος ὁ Οἰδίπους ἀπολειφθῆ. LRM

30 ἢ δεῦρο] κατ' ἐρώτησιν. L

31 χῶτι σοι λέγειν· καὶ ὅπερ σοι λέγειν εὐκαιρον νομίζεις, λέγε·
 ἀκούσεται γάρ. LRM

33 ὑπὲρ τ' ἐμοῦ] τουτέστιν ὑπὲρ ἀμφοῖν ὁρώσης. L

34 οὐνεχ' ἤμιν αἴσιος· ὅτι αἴσιος ἡμῖν σκοπὸς ἀφίξει, ὥστε φράσαι
 περὶ ὧν ἀγνοοῦμεν. ἢ ὥστε φράσαι ἡμῖν ἃ σοι λέξομεν. L

35 προσήκεις] ἦλθεσ. L

τῶν] ἀντὶ τούτων.

L δηλοῦμεν] λέξομεν. L

36 πρὶν νῦν τὰ πλείονα· ἀπόστηθι πρῶτον τῶν ἀβάτων καὶ τότε
 ἐρώτα. LRM

37 οὐχ ἀγνόν· οἶον, σοὶ οὐχ ἀγνόν, εἰ μὴ μόνους ἱερεῦσιν. LRM

ἢ οἶον οὐκ ἀνειμένον καὶ βατόν. LR

38 τοῦ] τίνας; L

39 ἄθικτος οὐδ' οἰκητός· Φύλαρχος [F Gr Hist LXXXI 82] φησι δύο
 αὐτὰς εἶναι τὰ τε Ἀθήνησιν ἀγάλματα δύο, Πολέμων [HGF III p.
 127 = fr. 41 Preller] δὲ τρεῖς αὐτὰς φησιν. LRM

42 τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας· Ἐπιμενίδης [Diels, Vors. n. III, 19]
 Κρόνου φησὶ τὰς Εὐμενίδας

ἐκ τοῦ καλλίκομος γένετο χρυσὴ Ἀφροδίτη

Μοῖραί τ' ἀθάνατοι καὶ Ἐρινύες αἰολόδωροι.

Ἴστρος [F Gr Hist CCCXXXIV 20] δὲ ἐν τῇ ἰδ μητέρα τῶν Εὐμενίδων
 Εὐνώμην ἀναγράφει, ἣν νομίζεσθαι γῆν. ἐνιοὶ δὲ μεταβαλεῖν αὐτὰς
 φασὶ τὸ ὄνομα ἐπὶ Ὀρέστη· τότε γὰρ πρῶτον Εὐμενίδας κληθῆναι,
 εὐμενείας αὐτῶ γενομένας κριθέντι νικᾶν παρ' Ἀθηναίοις καὶ
 ὀλοκαυτώσαντι αὐτὰς οἶν μέλαιναν ἐν Καρυναίᾳ τῆς Πελοποννήσου.
 Φιλήμων [fr. 217 K.] δὲ ὁ κωμικὸς ἑτέρας φησὶ τὰς Σεμνάς θεὰς τῶν
 Εὐμενίδων. LRM

43 νιν] ἀντὶ αὐτὰς, διὸ τὸ χ. L

ἄλλα δ' ἀλλαγῶν καλά· παρ' ὅσων ἄλλοι ἄλλοις ὀνόμασι καλοῦσιν
 αὐτὰς. ἄλλα ὀνόματα παρ' ἄλλοις καλὰ νομίζονται, παρ' ἡμῖν δὲ
 ταῦτα, τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς Εὐμενίδας. LR

44 ἀλλ' ἴλεως μὲν· ἴλεώ μοι αἱ Εὐμενίδες· ἐγὼ γὰρ οὐκ
 ἀναστήσομαι ἐντεῦθεν. LR

46 τί δ' ἐστὶ τοῦτο;] ἀντὶ διὰ τί οὐκ ἀνίστασαι; LR ξυμφορὰς
 ξύνθημα· σύμβολόν μοι τῆς συμφορὰς τὸ καταστήσασθαι με εἰς
 Ἐρινύων ἱερόν. LR ξύνθημ'] σύμβολον L

48 πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρᾶν] ἕως οὗ τῇ πόλει ἐνδείξω τί χρὴ
 ποιεῖν. LRM

50 προστρέπω] ἰκετεύω. L

55 ὁ πυρφόρος θεός] ὁ Ἥφαιστος. L

56 Τιτᾶν Προμηθεύς· περὶ τοῦ τὸν Προμηθέα περὶ τὴν Ἀκαδημειαν
 καὶ τὸν Κολωνῶν ἰδρῦσθαι, Ἀπολλόδωρος [F Gr Hist CCXLIV 147]
 γράφει οὕτως «ἐν» τῇ περὶ θεῶν γ· "συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν
 Ἀκαδημείᾳ τῇ Ἀθηνῶν, καθάπερ ὁ Ἥφαιστος, καὶ ἔστιν αὐτοῦ
 παλαιὸν ἴδρυμα καὶ βωμὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ. δείκνυται καὶ
 βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἴσοδον, ἐν ἣ τού τε Προμηθέως ἐστὶ τύπος
 καὶ τοῦ Ἥφαιστου πεποίηται δέ [ὡς καὶ Λυσιμαχίδης [F Gr Hist
 CCCXLVI 4] φησὶν] ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος, ἐν
 δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων, ὁ δὲ Ἥφαιστος νέος καὶ δευτέρος· καὶ βωμὸς
 ἀμφοῖν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος". LRM

57 χαλκόπους ὁδός· ὡς οὕτω τινὸς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ,
 χαλκόποδος ὁδοῦ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος [F Gr Hist CCXLIV 144] δι'
 αὐτοῦ κατάβασιν εἶναι εἰς Ἄιδου. καὶ Ἴστρος [F Gr Hist CCCXXXIV
 28] δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὁδοῦ καὶ Ἀκτυδάμας [N 2, fr. 9]· καὶ
 τις τῶν χρησιμοποίων φησὶ

Βοιωτοὶ δ' ἵπποιο ποτιστεῖχουσι κολωνῶν

ἐνθα λίθος τρικάρανος ἔχει καὶ χάλκεος οὐδός.

οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ εἶναι μέταλλα χαλκοῦ ἐν τῷ Κολωνῶν.
 LRM

τὸ ἐξῆς, ὃν δ' ἐπιστεῖβεις τόπον χθονὸς τῆσδε καλεῖται χαλκόπους
 ὁδός. L

61 τὸ τοῦδε κοινόν· τὸ τοῦ Κολωνοῦ ὄνομα κοινὸν φέρουσι πάντες,
 ὀνομασμένοι Κολωνιάται δηλονότι. LR

63 τῇ ξυνουσίᾳ πλέον· τῷ ἔργῳ καὶ τῇ πείρᾳ πλέον τιμώμενα, οὐ
 τοῖς λόγοις. LR

65 ἐπώνυμοι] Κολωνιάται καλούμενοι. L

66 ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος;· ἢ ἐν τῷ πλήθει ἐστὶν ἡ ἰσχύς, τουτέστιν

δημοκρατοῦνται; L

71 ἢ καταρτῶν μόλοι: παρασκευάων, εὐτρεπίων· Ὅμηρος (δ 782)
ἠρτύναντο δ' ἔρετμά.

καὶ (λ 439)

Κλυταιμήστρα δόλον ἦρτυε.

τὸ δὲ ἐξῆς, ὡς πρὸς τί λέξων αὐτῷ μόλοι τις. ἢ πρὸς τί
εὐτρεπίων αὐτὸν μολεῖν; LRM

72 ὡς ἂν προσαρκῶν· τὰ αὐτὰ αὐθις ἐρεῖ [v. 92], ὅτι ἐπ' ὠφελεία
τοῦτο γίνεται τῶν δεχομένων αὐτὸν καὶ θαπτόντων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ
τῶν ἀποπεμφάντων. LRM

76 πλὴν τοῦ δαίμονος] πλὴν τῆς τύχης. L

77 αὐτοῦ] αὐτόθι. L

79 σοί] γε

84 ὦ πότνια δεινώπεσ] τὸ ἐντελὲς ὦ πότνια. ὁ δὲ νοῦς οὕτως·
ἐπειδὴ ἦλθον πρὸς ὑμᾶς μὴ ἐναντιωθῆτέ μοι καὶ τῷ χρίσαντί μοι
Ἄπόλλωνι. LR

εὐτε] ὅτε, ἐπειδὴ. L

86 ἀγνώμονες] ἐναντιογνώμονες, ἀσύγνωστοι. L

89 τερμίαν: αὐτῷ εἰμαρμένην, ἐφ' ἧς ἔμελλε τὸ τέλος τοῦ βίου
εὐρήσειν. LR

90 ξενόστασιν] γρ. καὶ κατάστασιν. L

91 ἐνταῦθα κάμψιν τὸν ταλαίπωρον· εἰς γε μὴν οἱ φασι τὸ μνῆμα
τοῦ Οἰδίποδος ἐν ἱερῷ Δήμητρος εἶναι ἐν Ἐτεωνῷ, μεταγαγόντων
αὐτὸν ἐκ Κεοῦ τινος ἀσήμου χωρίου, καθάπερ ἱστορεῖν φησιν
Ἀρίζηλον Λυσιμάχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς [F Gr Hist CCCLXXXII 2] ἐν τῷ
ιγ τῶν Θηβαϊκῶν, γράφων οὕτως· Ὀιδίπου δὲ τελευτήσαντος καὶ
τῶν φίλων ἐν Θήβαις θάπτειν αὐτὸν διανοουμένων, ἐκώλυον οἱ
Θηβαῖοι διὰ τὰς προγεγενημένας συμφοράς, ὡς ὄντος ἀσεβοῦς· οἱ
δὲ κομίσαντες αὐτὸν εἰς τινα τόπον τῆς Βοιωτίας καλούμενον
Κεόν, ἔθαψαν αὐτόν· γινομένων δὲ τοῖς ἐν τῇ κώμῃ κατοικοῦσιν
ἀτυχημάτων τινῶν, οἰθθέντες αἰτίαν εἶναι τὴν Οἰδίπου ταφήν,
ἐκέλευον τοὺς φίλους ἀναιρεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας· οἱ δὲ
διαπορούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν, ἀνελόντες ἐκόμισαν εἰς Ἐτεωνόν·
βουλόμενοι δὲ λάθρα τὴν ταφήν ποιήσασθαι, καταθάπτουσι νυκτὸς
ἐν ἱερῷ Δήμητρος, ἀγνοήσαντες τὸν τόπον· καταφανοῦς δὲ
γενομένου, πέμψαντες οἱ τὸν Ἐτεωνὸν κατοικοῦντες, τὸν θεὸν
ἐπρωτῶν τί ποιῶσιν· ὁ δὲ θεὸς εἶπεν μὴ κινεῖν τὸν ἰκέτην τῆς
θεοῦ· διόπερ αὐτοῦ τέθραται· τὸ δὲ ἱερὸν Οἰδιπόδειον κληθῆναι".
LRM

92 κέρδη μὲν οἰκήσαντα: ὁ ποιητὴς χαριζόμενος Ἀθηναίοις τοῦτό
φησιν· ἐδόκου γὰρ τότε Βοιωτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι πρὸς ἀλλήλους
διαφέρεσθαι. LR

95 ταῦτα ἐπὶ τέλους τοῦ δράματος [vv. 1462 ss.] γίνονται. LR

97 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιετόν: οἶον, κατὰ διάνοιαν, φησίν, ἐξ ὑμῶν
τῶν θεῶν εἰς τὸν τόπον ἀφίγμαι.

LRM

πτερόν] οἰωνός. L

τὴν πτέρωσιν τῆς διανοίας. LRM

98 οὐ γὰρ ἂν ποτε πρώταισιν: οὐ γὰρ ποτε, φησί, τῶν ἄλλων
ὁδοιπόρων πρώταις ὑμῖν ἀντέσχον εἰ μὴ βούλησθε. LR

100 νηφῶν αἰοῖνοις: οὐ γὰρ ἐπένδεται οἶνος αὐταῖς ἀλλ' ὕδωρ καὶ
νηφάλια καλοῦνται αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. LRM

Πολέμων [HGF III p. 127 = Preller, n. 42] δὲ ἐν τῷ ... πρὸς Τίμαιον
καὶ ἄλλοις τις θεοῖς νηφαλίουσ φησὶ θυσίας γίνεσθαι, γράφων
οὕτως· "Ἀθηναῖοί τε γὰρ τοῖς τοιούτοις ἐπιμελεῖς ὄντες καὶ τὰ
πρὸς τοὺς θεοὺς ὄσιοι, νηφάλια μὲν ἱερά θύουσι Μνημοσύνη,
Μούσαις, Ἥοι, Ἥλιῳ, Σελήνῃ, Νύμφαις, Ἀφροδίτῃ Οὐρανίᾳ".
Φιλόχορος [F Gr Hist CCCXXVIII 12] δὲ καὶ περὶ τινῶν ἄλλων θυσίων
τὸν αὐτὸν τρόπον δρωμένων φησὶν ἐν τῇ β τῶν Ἀτθίδων, Διονύσῳ
τε καὶ ταῖς Ἐρεχθέως θυγατρῶσι· καὶ οὐ μόνον θυσίας νηφαλίουσ,
ἀλλὰ καὶ ξύλα

100 τινὰ ἐφ' ὧν ἔκαιον. Κράτης μὲν οὖν ὁ Ἀθηναῖος [F Gr Hist
CCCLXII 4] τὰ μὴ ἀμπέλινα τῶν ξύλων πάντα νηφάλια φησὶ
προσαγορεύεσθαι, ὁ δὲ Φιλόχορος [F Gr Hist CCCXXVIII 194]
ἀκριβέστερόν φησι τὰ μήτε ἀμπέλινα μήτε κύκινα, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ
τῶν θύμων νηφάλια [φησὶ] καλεῖσθαι καὶ πρώτη φησὶν ὕλη πρὸς τὰς
ἐμπύρους θυσίας ταύτη κεχρηθεῖν, παρ' ὃ καὶ τὸννομα λαβεῖν τὸν
θύμον, ὡς παρὰ τὴν θυμίαςιν καὶ τὴν θύην πεποιημένης τῆς φωνῆς.
εἰς δὲ τινες τὸ παράπαν ἄσπονδοι θυσίαι κατὰ τύχην εἰς ἔθος
παρελθοῦσαι. L καπὶ σεμνὸν ἐζόμην: ὁ ἄνω εἶπεν [v. 19], 'τοῦδ' ἐπ'
ἄξεστον πέτρον'. ἀκέπαρνον δὲ τὸν ἄγλυφον καὶ ἀπελέκητον καὶ
ἄξεστον, οὐκ εἶργα-

100 κμένον. L

103 πέρασιν ἦδη· πέρασιν ἀντὶ τοῦ πέρας, ὃ ἐστὶ τελευτήν. τὸ δὲ

έξης, βίου πέραςιν. LRM

104 εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως: εἰ μὴ δοκῶ ὑμῖν ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν. LRM

106 ἴτ' ὦ γλυκεῖαι: εὐφήμως τὰς Ἐρινύας γλυκείας φησίν, ἵνα μὴ πικραὶ αὐτῷ γένωνται. LRM

107 ἴτ' ὦ μεγίστη| ἴτε, ὦ Ἀθῆναι. L

111 τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ χοροῦ εὐαφόρμως θέλει ποιήσασθαι. LRM

113 σιγήσομαί τε: ἵνα μὴ πρὸς τούτους προπυθναομένους ὁ λόγος γένηται, ἀλλὰ τηρηθῆ Ἰησεὶ παραγινόμενῳ. LRM

115 κρύψον κατ' ἄλκος| δεῖ νοεῖν ὅτι ἐκρύβη εἰς τὸ ἄλκος. LRM

ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν: ἐν τῷ προμαθεῖν ἔννοια καὶ κέψις γίνεται· οὐ γὰρ τὸν φόβον φησίν. LR

117 ὄρα τίς ἄρ' ἦν: ὁ χορὸς ἐκ τῶν ἐπιχωρίων ἀνδρῶν πεπυσμένος ὅτι προσκαθέζεται τις τῷ ἱερῷ τόπῳ τούτῳ, τὰ πρῶτα ὑποχαλεπαίνοντές φησι, τίς ἄρα ἐστὶν ἢ ποῦ διατρίβει; LRM

119 ἐκτόπιος κυθεί| ἀπὸ ξένου τόπου ὀρμήσας. L κυθεί| ὀρμήσας. L

120 ὁ πάντων ἀκορέστατος: παρ' ὅσον οὐδεὶς αὐτῷ τῶν ἄλλων ἤρκεσε τόπων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τούτον ἦλθεν ἀφόβως. οἶον, ὁ μηδεὶ τῶν ἄλλων τόπων ἀρκεσθεῖς, ἀλλ' ἐπὶ τούτον ἦκων ἀπληρώτως. ὅτι τοσοῦτου τόπου παρακειμένου εἰς τὸν ἄβατον ὤρμησεν. LRM

123 πλανάτα| ἀντὶ τοῦ ξένου: οὕτω γὰρ λέγουσι τοὺς ξένους. L

124 οὐδ' ἐγχώριος: πάντως, φησί, ξένος ἐστὶν ἀγνοῶν· οὐ γὰρ ἂν ἐπέβαινε εἰ ἦδει. LRM

126 ἀστιβέ| ἄβατον. L

127 ἀμαιμακετᾶν| ἀκαταμαχήτων ἢ ἀπροσπελάστων. L

129 καὶ παραμειβόμεθ' ἀδέρκτως: οὐ προσβλέποντες, ἀλλ' ἢ καταμύοντες ἢ κύπτοντες. LRM

131 ἀφώνως, ἀλόγως: παρίοντες, φησί, ταύτας τὰς θεὰς ἄλλου οὐδενὸς λόγον ποιούμεθα, ἀλλὰ σιωπῇ ἔχομεν. ἐν ἑαυτοῖς δὲ μόνον καὶ κατὰ διάνοιαν εὐφημότερα διαλεγόμεθα, ὁποῖοι γινόμεθα ὅταν μάλιστα ἐν τινι φρικωδετέρῳ γενώμεθα φόβῳ. ἄκρως δὲ καινότερον διανόημα ἐξήνεγκεν μετὰ κατασκευῆς. LRM

τὸ τὰς εὐφήμου στόμα: τὴν φωνὴν· στόμα γὰρ ἢ φωνή· Ὅμηρος [K 8]

πολέμου στόμα. καὶ Σοφοκλῆς [Αἰ. 17]
χαλκοστόμου κώδωνος.

131 ὁ δὲ νοῦς τὴν φωνὴν τῆς εὐφήμου φροντίδος ἰέντες, ὃ ἐστὶ μετὰ φροντίδος πολλῆς εὐφήμως τὴν φωνὴν ἀφιέντες. εὐφημοῦντες, καθ' ἑαυτοὺς συλλογιζόμενοι εὐφημα. οἱ δὲ τὸ εὐφήμου ἀντὶ τοῦ σιωπηλῆς: τὸ γὰρ εὐφημεῖν ἐπὶ τοῦ σιωπᾶν τάττεται. LRM

132 εὐφήμου| σιωπηλῆς. L

133 τὰ δὲ νῦν τίν' ὑπερβατόν, τίνα δὲ τὰ νῦν. LR

134 οὐδὲν ἄζοντα| οὐδὲν σέβοντα, ἀσεβῆ. γρ. οὐδὲν λιάζοντα. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐντρεπόμενον ἂ προσήκει. L

135 ὃν ἐγὼ λεύσσω: τὸ ἐξῆς, ὃν ἐγὼ, λεύσσω περὶ πάντων τέμενος, οὕτω δύναμαι γινῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει. LR

137 ναίει| διατρίβει. L

139 τὸ φατιζόμενοι| τὸ λεγόμενον παρ' ὑμῶν. L

140 οὕτω ἀκριβῶς αὐτὸν ἐωρακότες τοῦτό φασιν. LR

141 δεινός| ἀντὶ τοῦ ἀσεβῆς. L

142 ἄνομοι| λείπει τὸ ὤς, ὡς ἄνομον. L

144 οὐ πάντων μοίρας: οὐκ ἀγαθῆς μοίρας, ἀλλὰ κακῆς: οὐ πάντων τῆς πρώτης κατ' εὐδαιμονίαν μοίρας, τὸνναντίον δὲ τῆς κατὰ δυσδαιμονίαν ἐσχάτης. LRM

οὐ πάντων μοίρας εἰμὶ πρώτης εἰς τὸ εὐδαιμονίαι. LRM

145 δηλώ: τὸ δυστυχῆς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν. L

148 κάπῃ σμικροῖς μέγας ὤρμουν: καὶ ἐπὶ εὐτελέειν αἰτήμασιν οὐκ ἂν σφόδρα ἰκέτευσον εἰ μὴ ἤμην δυστυχῆς. τοῦτό φησι παρ' ὅσον μέγας ὢν κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἡλικίαν ὑπὸ σμικρὰς τῆς θυγατρὸς ὀδηγεῖται. LRM

150 φυτάλμιος| ἀπὸ φύτλης: ἀπὸ γενέσεως καὶ ἐξ ἀρχῆς τυφλὸς πέφυκας; LM δυσαίων: δυστυχῆς καὶ γέρον εἶ, ὡς ἔστι στοχάσασθαι ἀπὸ τοῦ εἶδους. φυλακτικῶς δὲ καὶ τοῦτο λέγουσιν ἄρτι ἐωρακότες αὐτοῦ τὸ σχῆμα, τὴν πρώτην οὐχ ἐωρακότες, ἀλλ' ἀγνοοῦντες αὐτόν· ἄρα πηρὸς ἦσθα καὶ τοιοῦτος ἐγεννήθη; οὐδέπω γὰρ τᾶλλα παθήματα ἴσασιν αὐτοῦ. LM δυσαίων| δυστυχῆς. L

151 μακράων τε| λείπει τὸ εἶ. L

152 ἀλλ' οὐ μὲν ἐν γ' ἐμοί: ἀλλ' οὐκ ἂν με, φησίν, αἰτίασθαι ὡς μὴ προμηνύσαντά σοι μὴ εἰσελθεῖν εἰς τόδε τὸ ἱερόν. ἐάν τις ἀγνοοῦντά τινα καὶ μαινόντα τόπον ἄβατον μὴ διδάξῃ, αὐτὸς ἐνέχεται ταῖς ἀραῖς. οὐκ ἐμοὶ οὖν, φησί, προσθήσεις τὴν σὴν ἀράν· προαπαγγελὸν γὰρ σοι μὴ πατεῖν τὸν ἄβατον τόπον. LR

- 155** περᾶς γὰρ περᾶς: οὕτω Δίδυμος. βαδίζεις γὰρ εἰς ὃ οὐ προσήκει σοι χωρίον ἐπιβαίνειν. LR
- 156** ἀλλ' ἵνα μή προσπέσης: ἀντὶ μὴ προσπέσης. καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν εἰώθαμεν λέγειν οὕτως, ἵνα παραγένῃ πρὸς ἐμέ, βούλομαι σοι σημαίνειν. L ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀφθέγκτω: τὸ νάπος ἀφθεγκτον εἴρηται παρὰ τὰς προδηλωμένας αἰτίας [cfr. 131]. LR τὸ δὲ ἐξῆς, ἀλλ' ἵνα τῷδε μὴ προσπέσης νάπει ποιᾶεντι, μετᾶστηθι. ποίω νάπει; ὅπου κρατῆρ ὕδατος πλήρης συγκιρνᾶται ρεύματι γλυκέων ποτῶν. L
- 158** κάθυδρος οἶ] ὅπου ὕδατος πλήρης. L
- 159** μειλιχίων ποτῶν: γλυκέων ποτῶν, ὃ ἔστι μέλιτος, οἷς μειλίτσουσι τὰς θεάς. συγκιρνᾶται ταύταις ταῖς θεαῖς ὕδατος καὶ μέλιτος χοή. LR
- 160** συντρέχει] συγκιρνᾶται. L
- 161** πάμμορ] ὁ περὶ πάντα δυστυχές. L
- 163** μετᾶστηθι, ἀπόβηθι: τινὲς οὕτως· πολλά ἔστι τὰ κωλύοντά σε προσμένειν καὶ ἴστασθαι ἐν τῷ ἄλσει. LRM
πολλὰ κέλευθος ἐρατύει: οἶον, πολλή ἔστιν ἡ ὁδὸς ἢ διαχωρίζουσα σε ἡμῶν· δεῖ γὰρ νοεῖν ὡς ὅτι πόρρωθεν προσφωνοῦσιν αὐτὸν μὴ δυνάμενοι ἐπιβῆναι τῷ τόπῳ· καὶ ταῦτα εἰπόντων, κατὰ μικρὸν ὁ Οἰδίπους προέρχεται καὶ ἴσταται ὡσπερ ἐν τῷ οὐδῷ τοῦ χωρίου. LRM
- 166** ἔχεις] οἷσιν. L
- 169** φώνει: εἰ θέλεις μέ τι ἐρωτῆσαι, πρῶτον ἀποστὰς τῶν ἀβάτων καὶ ἐπιβάς τοῖς βατοῖς τόποις, οὕτως ἐρώτα με. LR
- 170** πρόσθεν δ' ἀπερύκου] πρότερον δὲ μὴ διαλέγου. L ποῖ τις φροντίδος ἔλθη;] λογισώμεθα τί ποιήσομεν. L
- 171** ἀστόις ἴσα χρῆ μελετᾶν: ἃ ἐκεῖνοι ἀσκούσι, τούτων καὶ σὲ δεῖ ἐπιμέλειαν ἔχειν. L
- 172** εἴκοντα] πρὸς τὸ [EUR. Med. 222]
χρῆ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει. L
- 174** σοὶ πιστεύσας: κατὰ τινα συνήθειαν ποιητικῆν, πληθυντικὸν προειπῶν, ἐνικὸν ἐπέξευξεν. LRM
- 181** αἷει] οἶον αἰσθάνῃ ποῦ ἐσμεν. L
- 182** ἔπεο μ' ἄν] ἔπεο μοι. LM
- 184** τόλμα ξείνος ἐπὶ ξείνης: ξένος ὢν ἐπὶ ξείνης, τολμᾶν, ὡ τλάμων, ταῦτά σε χρῆ φιλεῖν ἃ καὶ ἡ πόλις φιλεῖ, ἐκεῖνα δὲ μισεῖν, ἃ καὶ ἡ πόλις μισεῖ. LRM
- 186** τέτροφει] ἔχει. L
- 189** ἴν' ἄν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες] ὅπου ἄν εὐσεβῶς πατοῦντες. LR
ἀντὶ τοῦ βατῶν τόπων. LR
καὶ μὴ χρεῖα πολεμῶμεν] καὶ μὴ τῇ αὐτῶν ἐνδείᾳ ἐναντιώμεθα. L
- 192** ἀντιπέτρου: τοῦ ἰσοπέτρου βήματος, τοῦ κατ' ἴσον βεβηκότος τῷ πέτρῳ, ὅπερ ἄνω εἶπεν χαλκοῦν οὐδόν. τοῦτον δὲ τὸν πέτρον ὑποτίθεται τοῦ ἀβάτου ὄριον. βήματος, τοῦ οὐδοῦ· ἀντιπέτρου δὲ, ὅτι ἀντὶ πέτρας χαλκοῦν ἦν. LRM
ἀντιπέτρου] ἰσοπέτρου, χαλκοῦ. L
- 193** κλίνῃ] [γρ.] κινήσης. L
- 195** ἡσθῶ] ἀντὶ τοῦ καθεσθῶ. LRM
ἀπὸ τοῦ ἐσθῶ τέταται. L γρ. ἦ στῶ, ὃ καὶ βέλτιον. LRM
ἐπ' ἄγκρου λάου: ἀπὸ τῆς λάος ἔστι προπερισπωμένως, εὐθείας γενομένης ἀπὸ γενικῆς τῆς λάος· "λάος ὑπὸ ῥιπῆς" [M 462]. οὕτως Ἡρωδιανὸς [I p. 109 Lenz] ἐν τῷ ε τῆς καθόλου. LRM
- 197** ἐμόν τόδ'] τὸ ὀδηγήσά σου. L ἐμόν τόδ', ἐν ἡσυχίᾳ: ἀντὶ τοῦ ἐμόν ἔστι τὸ ἀρμόσαι σου ἐφ' ἡσυχίας τὴν βάσιν τῇ καθέδρᾳ. LRM
- 200** γεραῖον ἐς χέρα: τὸ ἐξῆς οὕτω, γεραῖον σῶμα σὸν προκλίνας ἐς χέρα φιλίαν ἐμήν. τὸ δὲ κλίνας ἀπὸ τῆς μετοχῆς ἡρτηται, ἀντὶ τοῦ κλίνας ἔσο. σχηματίζει δὲ πως αὐτὸν καὶ εὐθετίζει ἢ Ἀντιγόνη. LR
- 203** ὅτε νῦν χαλᾶς: ὅτε νῦν εἴκεις καὶ οὐκ ἀντιτείνεις τὸ ἐξελεῖν· λέγει δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ. LRM
χαλᾶς] ἀντὶ θαυμάζῃ. LRM
- 204** τίς σ' ἔφυ] γρ. τίς ἔφυε. L
- 205** τίς ὢν πολύπονος: τίς ὢν ἄγῃ ἀπὸ τῆς σῆς πόλεως; ἢ οὕτω· τίς ὢν διὰ πολλῶν πόνων ἄγῃ; LRM
τίς ὢν πολύπονος] γρ. τίς ὁ πολύπονος. L
- 208** ἀπόπτολις] ἔρημος καὶ ἀπολίς εἰμι. L ἀλλὰ μή: τὸ ἐξῆς, ἀλλὰ μή με ἀνέρη τίς εἰμι μηδὲ ἐξετάσης. ἐμπαθὲς δὲ τὸ χωρίον, τῶν μὲν σπευδόντων μαθεῖν, τοῦ δὲ κατοκνοῦντος λέγειν. οἱ δὲ διὰ βραχέων ἀκούοντες, τᾶλλα συμβάλλουσιν. οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν ἐπίστασθαι τοὺς Ἀθηναίους τὰ ἐν Θήβαις πραττόμενα, μάλιστα οὕτως ἐπιστήμων ὄντων τῶν κατὰ τὴν Σφίγγα. L

- 212 δεινὰ φύσις] ἡ ἐμὴ γένηται δεινὴ ἐστὶ καὶ ἀθλία. L
- 218 κατακρυφάν] ἀποφυγὴν τοῦ μὴ εἰπεῖν. L
- 220 Λαῖον ἴστε τίν' ἀπόγονον· εὖ διατέθειται γνωριζόμενον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων Οἰδίποδα, ὑπὲρ τοῦ μὴ γενεαλογεῖντα ἀνωθεν «ἐνοχλεῖν αὐτὸν τοῖς θεωμένοις. ἀλλ' ὁ γε Εὐριπίδης τοιοῦτος· ἐν γούν ταῖς Ἰκέτισι [104 ss.] τὸν Θησέα ὑποθέθει τὰ περὶ τὸν Ἄδραστον ἀγνοοῦντα, ἔνεκα τοῦ μηκῦναι τὸ δράμα. LRM
- 223 δέος ἴσχετε] ὄσα, φησί, λέγω περὶ τούτων, μηδὲν φοβεῖσθε· δεῖ δὲ προσυπακοῦσαι ψευσαμένου μου. LRM
- 225 τί ποτ' αὐτίκα κύρσει] τί προβήσεται ἡμῖν; ὁρῶ γὰρ τούτους μυσσασμένους με. LRM
- 226 ἔξω πρόσω βαίνετε χώρας· ἀκούσαντες τὰ κατ' αὐτὸν, ἀξιούσιν ἐξιέναι τοῦ χωρίου· φησὶν οὖν ὁ Οἰδίπους ὅτι πρότερον ὑπέσχεσθε τὸ μὴ ἐκβαλεῖν με· οἱ δὲ φασὶν οὐδεμία τίς ἐρχεται τοῖς προπαθοῦσιν ἀντιτιμωρούμενοις· καὶ ἡμεῖς οὖν ἀπατηθέντες ὑπὸ σοῦ, ἐν μέρει ἀνταπατώμεν σε· πέφρασαι δὲ δυνατῶς. LRM
- 227 ἂ δ' ὑπέσχεο] πρὸς τὸν χορὸν ὁ Οἰδίπους. L
- 228 μοιριδίαι] ἡ ἐξ Ἐρινύων· Μοίρας γὰρ νῦν τὰς Ἐρινύας. L
- 229 ὦν προπάθη] διὰ τὸ τιμωρεῖν, ὑπὲρ ὧν ἂν προπάθη. LR
λείπει ἢ διὰ πρόθεσις, LR
- 230 ἀπάτα δ' ἀπάταις· ἡ δὲ ἀπάτη, φησί, παραβαλλομένη ἐτέραις ἀπάταις, τῷ προπατήσαντι πόνον ἔχειν ἀντιδίδωσι καὶ οὐ χάριν· καὶ αὐτοὶ οὖν νομίζουσι προσδεδέχθαι αὐτὸν καὶ ἐπηγγέλλαι τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ ἀπατώμενοι καὶ οὐ πρότερον ἐπεγνωκότες ὅτι οἰκείους ἐνέχεται μάσμασι· περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸ [EUR. Hēr. 612]
ἢ γλώσσε' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος καὶ ἐκείνος γὰρ ἀπατηθεὶς ὤμοσεν. LRM
- 231 παραβαλλομένα] ἀντικουμένη. L
- 232 ἀντιδίδωσιν] τῷ ἀπατήσαντι ἐξ ἀρχῆς. L
- 234 ἄφορμος] ἀφορμηθεὶς. L
- 237 ὦ ξένοι αἰδόφρονες· τὸ τῆς Ἀντιγόνης πρόσωπον ὄλον καὶ τοῦ χοροῦ τὸ τετράστιχον ἀθετοῦνται· κρεῖττον γάρ, φασὶν, εὐθέως τῷ δικαιολογικῷ χρησασθαι τὸν Οἰδίπουν πρὸς αὐτούς. ἀλλὰ τὰ πράγματα αὐτοῖς οὐκ ἐν καιρῷ ἐστὶν ἀλλ' ἐν δυσπραγίᾳ, ὥστε ἐπαφρόδιτον εἶναι αὐτοῖς τὴν ἐλεεινολογίαν, καὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον ἢ Ἀντιγόνη πληροῖ. ἐπεὶ μέντοι οὗτοι οὐπω πείθονται, τότε δικαιολογικώτερον καὶ ὥσπερ ἀπολογούμενος ἐκφέρει τὰ ἐξῆς ὁ Οἰδίπους, ὅτι ἀκούσιὰ ἐστὶν αὐτῷ τὰ ἀμαρτήματα. ἡκαὶ εἰ ταῦτα τῆς ὁμοίας ἔχεται δυνάμει τοῦ ποιητοῦ καὶ καθόλου θαυμαστή τις ἐστὶν ἡ οἰκονομία τοῦ δράματος. LRM
- οὐδὲν δὲ ἐν τοῖς Διδύμοις τούτων ὀβελισθὲν εὐρομεν. LR ἀλλ' ἐπεὶ ἐπειδὴ ἔστι γὰρ ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ, ὁ δὲ δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ, πλεονάζει ὁ ἀλλά. LR
- 238 γεράον] ἀλαόν. L
- 240 ἀκόντων] τῶν ἀκουσίων. LR ἢ τῶν ἀπαρεσκόντων ἡμῖν. L ἐκ τοῦ ἐπιθέτου νεύει εἰς τὴν τοῦ πατρὸς ἀπολογία. LR
- 243 οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα· οὐκ ἀλαοῖς ὀμμασιν ὁρῶσα τὸ σὸν ὄμμα. ὀφθαλμοὶ γὰρ ὀφθαλμοῦς αἰδεῖσθαι ποιούσιν. LR προσορωμένα] ἀντὶ ὁρῶσα τούτους ὧν καὶ δέομαι. L
- 245 ὡς τις ἀφ' αἵματος· ὡς ἂν τις κοινῆς ἀνθρωπότητος ἔχουσα τὸ συγγενές. ἢ τοιαύτας ἰκετείας ποιούμαι οἷας ἂν τις προσαγάγοι τοῖς συγγενέσιν. LR
- 246 τὸ ἐξῆς, ἀντομαι τὸν ἄθλιον αἰδοῦς κύρσαι. L
- 250 ἐκ σέθεν ἀντομαι· λείπει ἐκείνου, ἴν' ἢ ὑπὲρ ἐκείνου σε ἀντομαι, ὃ ἐκ σέθεν τίμιόν ἐστὶ σοί· ἀντὶ, ὃ ἐκ σῆς προαιρέσεως τίμιόν σοί ἐστιν. LM
- 252 οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν· τὸ ἐξῆς, οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτῶν ὅστις ἂν ἐκφυγεῖν δύναιτο εἰ θεὸς ἄγοι. LRM
- 256 οὐ σθένοιμεν ἂν φωνεῖν· ἀλλ' ἐμμένοιμεν τοῖς λεχθεῖσιν· λέγοιμεν δὲ τὸ ἀναστήναι τοῦτον τοῦ ἱεροῦ καὶ μὴ μολύνειν αὐτό. LRM
- 258 τί δῆτα δόξης· ὡς μάτην τῆς περὶ τῶν Ἀθηνῶν κατεχούσης δόξης, ὅτι ἄρα φιλοκτίρμων τις εἶη καὶ ἰκεταδόκος. καὶ ὁ Κυρηναῖος [Fr. 51 PÉ]
οὐνεκεν οἰκτεῖρειν οἶδε μόνη πολίων ἐν τῷ τέλει τοῦ β τῶν Αἰτίων. LRM
- 260 ἐπεὶ καὶ Ἐλέου βωμὸς ἐν Ἀθήναις ἴδρυται. LRM
- 263 κάμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν· καί μοι ποῦ ταῦτά ἐστι, τὰ λεγόμενα περὶ Ἀθηνῶν; L
- 264 ἐκ τῶνδε] ἀφ' ὧν αὐτὸν ἐξανέστησαν. L ἐλαύνετε] παρ' ἡμῶν δηλονότι τῶν Ἀθηναίων. LRM
- 265 δεῖσαντες] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δεῖσαντες. L

- 267 πεποιθότ' ἐστὶ μάλλον: μάλλον ἔπαθον ἢπερ ἐποίησα· οὐκοῦν καὶ συγγνώμη ἀξιόσ ἐίμι. LRM
τὸ ἐξῆς, ἢ δεδρακότα, τοῦτ' ἐγὼ καλῶς ἐξοῖδα. LRM
- 268 μητρόσ] ἔργα, δηλονότι. L
- 269 τοῦτ' ἐγὼ καλῶς ἐξοῖδα: οἶδα ὅτι μάλλον ἠδικήθην ἢπερ ἠδίκησα. L
- 271 ὥστ' εἰ φρονῶν ἔπρασσον: ἄκων μὲν, φησί, ἔδρων· εἰ δὲ καὶ ἐκῶν, προπαθῶν ἡμυνάμην· δηλον δὲ διὰ τὸ βλαβῆναι ὅτε ἐγεννήθη. ὥστε δύο μοι, φησί, βοηθεῖ ἢ τε ἀγνοία καὶ τὸ προπαθόντα ἀμύνασθαι. LRM
- 273 ἰκόμην ἴν' ἰκόμην] τὰ τοῦ πατρῶου φόνου λέγει ὁδόν. LRM
- 274 εἰδότην] φρονούντων. ἢ γινωσκόντων με ὅτι παῖς ἤμην αὐτῶν. RM
- 277 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες: ἐπεὶ κατὰ πυθόχρηστον ἐληλυθέναι φησὶ καὶ γνώμη θεοῦ. μὴ ἐναντία τοῖνυν τοῦ θεοῦ ποιεῖτε. LRM
- 280 φυγῆν] ἐκφευξίν. L
- 281 μήπω γενέσθαι φωτός: ὃ βούλεται λέγειν, μηδένα διαφυγεῖν ποτε φῶτα ἀνόσιον εἰς ἀνθρώπους. ἀνοσίου ἐν ἀνθρώποις, ὡς τὸ "δικαιοτάτος κενταύρων" [Λ 832]. φυγῆν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκφευξίν. LRM
- 282 ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε: ἀντὶ τοῦ μὴ περικαλύψης θεοὺς καὶ Ἀθήνας. οἷον, ἀνόσια πράττων μὴ ἀφάνιζε τὰς Ἀθήνας. L ξὺν οἷσ] ἐν τοῖς θεοῖς. L
- 284 ἐχέγγυον] ἀσφαλῆ. L
- 285 ῥύου] σῶζε. L
- 287 ἱερόσ] καθαρός. L καὶ φέρων ὄνησιν ἀστοῖς: ἐρεῖ γὰρ [v. 607 ss.] ὡς ἔσται ποτὲ αὐτοῖς ἐχθρὰ πρὸς Θηβαίους, ἐν ἢ κρατήσουσιν αὐτῶν διὰ τὸ τὸν τάφον αὐτοῦ παρ' Ἀθηναίοις τυγχάνειν. ἦν γάρ τι λόγιον, ἐν ἢ ἀν ταφῆ χώρα, ἐκείνην μηδὲν κακὸν πείσεσθαι ὑπὸ Θηβαίων. LRM
- 292 τάνθυμῆματα] εἶπεν γὰρ σῶζειν τὰς Ἀθήνας. L
- 293 λόγοι γὰρ οὐκ ὠνόμασται: ὅσα εἴρηταί σοι ἐνθυμῆματα περὶ τῆς σπηρίας τῶν Ἀθηνῶν. LRM
ἀρκεῖ δέ μοι, φησί, τὸ τοὺς ἡγεμόνας μου περὶ τούτων σκοπεῖν. L
- 294 βραχέσι] εὐτελέσι. L
- 297 εὐ τῆ οικονομία ὥστε μὴ διατριβὰς γενέσθαι, τίς ὁ καλέσων ἔσται. LRM
- 301 τοῦνομ' αἰσθηται τὸ σόν] τὸ γὰρ ὄνομα Οἰδίποδος πανταχοῦ. L
"303-4" εἰκόσ οὖν ἔστιν ἡμῶν ἀκηκοῦτων καὶ ἕτερον μεμαθηκέναι. ὁ γὰρ ἀπεληλυθὸς πρότερον οὐδέπω μεμαθήκει ὅστις ἦν· τῷ γὰρ χορῶ πρῶτω ὠμολόγησεν. διὰ μέσου τὸ θάρσει. LRM
- 305 πολὺ γάρ] διὰ τὰς πράξεις, οἷον τὴν Σφίγγα καὶ ὅσα ἄλλα αὐτῷ πέπρακται. LRM
- 307 κλύων σου] λείπει ἢ περὶ, περὶ σου κλύων. L
- 309 ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὐτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις ἔστιν <χρήσιμος>. L φίλοσ] ἀντὶ τοῦ χρήσιμος. L
- 311 ἢ Ἰσμήνη πρόσσει, τὰ κατὰ τοὺς ἄρρενας ἀπαγγέλλουσα παῖδας τοῦ Οἰδίπου πῶς ἔσχον. LRM
- 312 ἡμῶν ἄσσο] ἀντὶ τοῦ πρὸς ἡμᾶς. L Αἰτναίας] τῆς Κυκελικῆς. λέγει δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης. L
- 313 ἡλιοστερῆς: κσιαστικῆ· πλατύπιλοσ κυνῆ τὴν ὄψιν αὐτῆς περιέχει, καλύπτουσα καὶ ἀφαιρουμένη τὴν ἡλίωσιν τὸ ἐξῆς, κρατὶ ἡλιοστερῆς κυνῆ. LRM
- 314 κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλῖς: καὶ γὰρ περιεσοὶ ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ πῖλοι, ὡς καὶ Καλλίμαχοσ [fr. 304 Pf. = 137 Kapp.]
ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῆ νέον Αἰμονίηθεν
μεμβλωκόσ πῖλημα περίτροχον ἄλκαρ ἔκειτο
εἶδεοσ <ἐνδίοιο>. LRM
κυνῆ] περικεφαλαία. L
- 316 ἀρά ἔστιν ἢ Ἰσμήνη; ἀρα οὐκ ἔστιν; L
- 319 τὸ ἐξῆς, φαιδρὰ προστείχουσα. L φαιδρὰ δὲ ἀντὶ τοῦ φαιδρῶσ. LRM
- 320 σημαίνει] εἰς γνώσιν με ἐφέλκεται. LRM
- 323 αὐδῆ] ἐκ τῆς φωνῆς ἔξεσσι μαθεῖν. LRM
- 326 τὸ ἐξῆς, εὐροῦσα δεύτερον. LRM
- 329 δυοῖν] σου καὶ Ἀντιγόνης. L
- 330 τροφαί] ἡμῶν, δηλονότι. L
- 331 ἐμοῦ τρίτης] οἱ γὰρ περιλαμβάνοντές τινα καὶ ἑαυτοὺς τρόπον τινὰ περιλαμβάνουσιν. ἰδιαζόντως εἶπεν ὡς ἑαυτῆς τρίτης θιγγάνει εἰ μὴ ἀρα πρὸς τὸ δυσκαθλία ὑπήντηκεν. LRM
- 332 σῆ, πάτερ, προμηθία] ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν σὴν πρόνοιαν. LM
- 333 ποὶ νεανία ποεῖν;] ποῦ τοῦ ποεῖν εἰσιν; L

336 δεινὰ δ' ἐν κείνοις τὰ νῦν] νῦν δὲ τὰ ἐν ἐκείνοις δεινὰ ἔστιν.

l

337 ὦ πάντ' ἐκείνω: διαβάλλει τοὺς Αἰγυπτίους ὡς παρὰ τὸ πρόπον διαιωμένους καὶ γυναῖκας καὶ ἄνδρας. Νυμφόδωρος [HGF II, p. 380] ἐν τῇ ιγ τῶν Βαρβαρικῶν γράφει οὕτως. "ἔθει δὲ τὰ μὲν ἐναντίως τὰ δὲ ὁμοίως χρώνται τοῖς Ἕλλησι· τὸ μὲν γὰρ ἐξίστασθαι τοῖς πρεσβυτέροις τοὺς νεωτέρους, ὁμοτρόπως καὶ ἡμῖν διοικοῦσι, τῶν δ' ἄλλων οὐδέν. ἐν μὲν γὰρ τοῖς Ἕλλησιν οἱ μὲν ἄνδρες κατὰ τὴν ἀγορὰν οἰκονομοῦσιν, αἱ δὲ γυναῖκες ἔνδον μένουσαι ταλασιουργοῦσιν· ἐκεῖ δὲ αἱ μὲν γυναῖκες ἐν ἀγορᾷ περιπατοῦσαι κατηλεύουσιν, οἱ δὲ ἄνδρες κατὰ τὴν οἰκίαν ὑφαίνουσιν. ὁ γὰρ Σέσωστρις ἐκθελῦναι τοὺς ἄνδρας βουλό-

337 μενος, ἄτε μεγίστης χώρας γεγενημένους καὶ πολλοὺς ὄντας, ὅπως μὴ συστραφέντες ἐπ' ἰσομοίριαν ὀρμήσῃσι, τὰ μὲν ἐκείνων ἔργα ταῖς γυναῖξί, τὰ δὲ τῶν γυναικῶν ἐκείνοις προσέταξεν, ἵνα μὴ μόνον τῶν ὀπλων στερηθέντες ἄσμένως], ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀνεθέντες, ἀσμένως ἐπὶ τοῖς ὑπάρχουσι καταμένουσιν· ὅθεν τοὺς μὲν ψιλοὺς εἶναι, τὰς δὲ ἀμείναι τὰς τρίχας προσέταξεν. καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φέρειν τὰ φορτία, τὰς δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων ἠνάγκασεν· ἔπειτα δὲ τοὺς μὲν καθημένους, τὰς δὲ ὀρθὰς ἐστῶσας οὐρεῖν, καὶ τοὺς μὲν δὴ ἱμάτια περιέβαλεν, τὰς δὲ ἐν, ὑπολαμβάνων ἅμα τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐκθελῦναι, ὃ καὶ Λυδοῖς ὕστερον συμπεσεῖν φασιν." LRM

340 αἱ δὲ σύνομοι] αἱ ἀδελφαί. ἢ αἱ γυναῖκες. L

349 νηλίπουσ] ἀνυπόδητος. L

354 μαντεῖ' ἄγουσα: ποῖα μαντεῖα; ὅτι ὅπου δ' ἂν ταφῆσεται, σωτήριος ἔσται τῇ γῆ ἐκείνῃ. LRM

362 τὸ ἐξῆς, ζητοῦσα τὴν σὴν τροφήν, ἀντὶ τοῦ τὴν δίαιταν. LRM

363 τὸ ἐξῆς, δις γὰρ οὐ βούλομαι ἀλγεῖν. LRM

367 πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς: πρῶτῃ ἦσαν σκοπήσαντες τῷ Κρέοντι παραχωρήσαι τὴν σὴν βασιλείαν. LRM

Κρέοντι τε] ὁ τε πλεονάζει. L

369 σκοποῦσι] μετοχὴ ἔστιν, οὐ ῥῆμα. LR

371 ἀλιτηρίου] ἀμαρτωλοῦ, μιαρᾶς. L

373 λαβέσθαι] ἀντιλαβέσθαι. LRM

375 τὸ χ παράκειται ὅτι πρεσβύτερόν φησι τὸν Πολυνείκη. LRM

378 κοῖλον Ἄργος] πολλαχοῦ τὸ Ἄργος κοῖλόν φησι, καθάπερ καὶ ἐν Ἐπιγόνους [fr. 188 N. 2 = 190 Pears.]

"τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσουτ' ἔπι" καὶ ἐν Θαμύρα [fr. 221 N. 2; cfr. 242 Pear.]

ἐκ μὲν ἄρα Χθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κούρον

Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργεϊ κοίλω. LRM

Ἄργος [δ 1]

"οἱ δ' ἴξον κοίλην Λακεδαίμονα". L

380 ὡς αὐτίκ' Ἄργος: ὡς αὐτίκα καὶ τὸ Ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν καὶ τὸ Καδμείων πέδον τιμωρία ὑποτάξων· τὸ γὰρ τιμὴ ἔσθ' ὅτε πρόστιμον δηλοῖ. Ὅμηρος [Γ 288]

"εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος". ἐκάτερον δὲ ἢ ἀντὶ τοῦ καὶ ἔστί. τὸ ἐξῆς οὕτως: ὡς αὐτίκα ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμὴ καθέξων ἢ τὸ Ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν, τουτέστιν ἢ τὸ Ἄργος ὑψῶσιν τῇ εὐκλείᾳ, ὡς πορθησόντων Ἀργείων τὰς Θήβας καὶ κατὰ τοῦτο ἐνδόξων γενησομένων. LM ὑπερβατόν ἐστι καὶ τὸ ἐξῆς οὕτως: ὡς αὐτίκα ἢ πρὸς οὐρανὸν τὸ Ἄργος οἴσων, ἢ ἐπὶ μέγα αὐξήμα,

380 ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμὴ καθέξων. ἄλλως γὰρ ἀκούειν τραχύτερον. LRM

382 ταῦτ' οὐκ ἀριθμός] οὐ μέχρι λόγων προκόπτοντα. L

386 ὦραι] φροντίδα. L

388 ποίοισι τούτοις: οἱ ὑπομηματιζόμενοι γράφουσιν οὕτω· "χρησιμὸς τοιοῦτος γέγονεν, ὁποτέρῳ ἂν ὁ Οἰδίπους πρόσθηται, τοῦτον κρατεῖν, καὶ χωρὶς, κατὰ κοινὸν τοῖς Θηβαίοις, ὅτι ἔσται αὐτοῖς μεγάλων κακῶν αἴτιος ἐὰν μὴ θάψωσιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς χώρας". ἐβουλόμην δὲ αὐτοὺς μαρτυρίῳ χρήσασθαι ἢ συγγραφῆς ἢ ποιητοῦ. LRM

390 εὐνοίας χάριν: ἐν τοῖς ἀναγκαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων γράφεται εὐσείας χάριν, ὃ καὶ οἱ ὑπομηματιζόμενοι ἀξιοῦσιν. εὐσοιαν δὲ φησι τὴν εὐθένησαν, καθάπερ καὶ ἐν Ἀμφιτρώωνι [fr. 119 N. 2 = 122 Pear.]

ἐπεὶ δὲ βλάστοι τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν

εὐσοιαν ἀρκεί. LR ἵνα εὐνοῆς αὐτοῖς. L

392 κράτη] δύναμιν. L

395 γέροντα δ' ὀρθοῦν: τὸν ἄπαξ ἐν νεότητι πεσόντα ἐν γήρα ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον. LR

- φλαῦρον] χαλεπόν. L
- 399** στήρωσι] κατοικίωσι. L ὅπως κρατῶσι μὲν σοῦ] ἀντὶ ὅπως εὐχῶσι
σε. L
- 401** κειμένου] ἀντὶ οἰκούντος. L
- 402** κείνοις ὁ τύμβος: ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ εὐδὸς κείνοις βαρῦς· ἀντὶ
τοῦ ἐπὶ ξένης σοῦ θαπτομένου δυστυχῆσιν ἐκείνοι. LRM
- 403** κάθεν θεοῦ: οἶον, πῶς ἂν τις ταῦτα δύναιτο μαθεῖν ἄνθρωπος
ᾧν, θείας δυνάμεως χωρὶς; LRM
- πέπαιγμα· ὃ καὶ ἐπίσταται ὅτι Πυθόχρηστον ἐστὶ τὸ λεγόμενον. L
- 404** προσθέσθαι] ἀντὶ τοῦ κατοικίωσι. L
- 405** χώρα] τῆς Θήβης. L
- μηδ' ἴν' ἂν σαυτοῦ: μηδὲ ἔαν σε ὅπου ἂν σαυτοῦ ἐξουσίαση. λείπει
τὸ ἔαν ῥῆμα. ἢ ἀπὸ καινοῦ τὸ προσθέσθαι. LR
- 406** κατασκίωσι] οἶον, ἐν Θήβαις με χῶσουσιν; LR
- 407** τοῦμφυλον αἶμα] ὁ πατὴρ φόνος. L
- 408** εἰ οὐ θάπτουσί με ἐν Θήβῃ. ὁ δὲ μὴ πλεονάζει. LRM
- 409** βάρος] διὰ τὸ μὴ κατασχεῖν σε. L
- 410** ποίας φανείσης: ποίας αἰτίας γενομένης βλαβήσονται; ἀντὶ ὑπὸ
θεῶν, ὑπὸ Ἑρινύων ἢ ὑπὸ τίνος; LRM
- 413** παρὰ τῶν θεωρῶν κλύουσα. L
- 414** ἐφ' ἡμῖν] ἀντὶ τοῦ δι' ἐμέ. L
- 415** ὡς φασιν] οἱ θεωροί. L
- 422** ἐν μηδεὶ ἐτέρῳ τὸ τέλος αὐτοῖς ἀποβαίη τῆς μάχης, ἢ ἐν
ἐμοί. οἶον, μηδεὶς ἄλλος κύριος γένοιτο ὥστε διαλύσαι τὴν ἔριν
αὐτῶν ἢ γώ. LRM
- 424** κάπαναίρονται] κατ' ἀλλήλων ἐπαίρουσιν. LRM
- 425** εἰ γὰρ ἐν τῇ ἐμῇ ἐξουσία γένοιτο, οὐδὲ εἰς αὐτῶν ζήσεται.
LRM
- 430** αὐτοῖν ἐπέμφθη: τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς οὐκ ἐπήρκεσαν. ἐνήν γὰρ
αὐτοῖς τὸ ἐφ' αὐτοῖς τοῦτο πράξαι, ὡς αὐτάρκως κεκολασμένου τῇ
πηρώσει. LRM
- 431** τοῦτ'] τὸ ἐξορισθῆναι. L
- 436** τούτου τοῦ ἔρωτος οὐδεὶς με ἐποίει ἀπολαῦσαι. τοῦ ἀποθανεῖν
δέ φησιν. LRM
- 437** ὅτε ὁ θυμὸς ἦν πέπειρος. LRM
- 438** ὅτε ἐκείνοι ἔγνωσαν πέψαντα με <τὸν θυμόν.> LRM
- 443** οἶον, ἀντιλογίας βραχείας, ἣν ἔδει ποιήσασθαι αὐτοῖς ὑπὲρ τοῦ
πατρὸς διωκομένου τῶν Θηβῶν. LRM
- 448** τῷ δ'] ἐκείνοι δέ, οἱ ἄρρενες. L
- 450** τοῦδε συμμάχου] ἐμοῦ. L
- 452** ἐγῶ] ἐγὼ οἶδα, ἐγῶ] ἐγὼ. L
- 457** εἰ ὑμεῖς συμβάλλεσθε μοι, <τῷ> ἑαυτῶν συμβάλλεσθε. χρησμὸς γὰρ
ἦν ὡς εἰ Ἄθηναῖοι τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐγκρατεῖς γένωνται, ἔσοιτο
αὐτοῖς ποτε σωτὴρ πολιορκουμένοις ὑπὸ Θηβαίων, εἴτε κατὰ τὸν
Πελοποννησιακὸν πόλεμον, εἴτε κατ' ἕτερον. ταῦτα δὲ εἰκὸς
ποιητικώτερον ὑπὸ τοῦ Σοφοκλέους πεπλάσθαι ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν
Ἄθηναίων· πολλαχοῦ δὲ οἱ τραγικοὶ χαρίζονται ταῖς πατρίσιν ἔνια.
LRM
- 458** πρός] σὺν. L
- 462** ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς: ὅτι δὲ αὐτῶν ὑπερῆχον τὴν πόλιν, ὑποθέσθαι
σοὶ βούλομαι τὰ χρήσιμα. Ἀττικῶς πάνυ τῇ συντάξει, καὶ πιθανῇ
λοιπὸν ἢ χάρις τῶν ἐγχευμένων ἀνδρῶν· παραινέουσι γὰρ αὐτὸν
καθαρίων τυχεῖν, ἵνα ἡττόν πως ἐναγῆς φαίνοιτο. LRM
- 465** προσξένει] ὡς φῆς, προσξένει μοι καὶ παρέχε τὰ χρήσιμα· οὐ γὰρ
ὀκνήσασαι τελεῖν. LRM
- προξένει] λέγε. L
- 467** καὶ κατέστειψας: καθικέτευσας, μετὰ ἰκετηριῶν ἀφίκου. ἔαν δὲ
γράφηται κατέστειψας, οἶον ἐμπεριεπάτησας, ἀνεστράφησ, ὃ καὶ
πιθανώτερον· δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο προστάσσουσιν αὐτὸν καθαίρεσθαι,
ὅτι εἰς ἄβατον ἐπέβη τόπον τοῦ ἱεροῦ τῶν Σεμνῶν. LRM
- κατέστειψας] κατεβάτευσας. L γρ. κατάστειψον, μεθ' ἰκετηριῶν
ἀφηγοῦ. L
- 469** πρότον μὲν ἱεράς: ἐξ ἀενάου πηγῆς ὕδωρ ἄρραι καὶ οὕτω χῶας
ταῖς θεαῖς ποίησον ἀπὸ τῶν κρατήρων, πλήσας αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ
ἀντληθέντος ὕδατος. LRM
- 471** ἀντί, καὶ ὅταν ἀρύσωμαι, τί πράξω; LR
- 472** ἀνδρὸς εὐχειρος· ἐπὶ τὸν Δαίδαλον ἢ ἀναφορά, περὶ οὗ
Φερεκίδης φησὶν οὕτω [Fr Gr Hist III 146] "Μητίου δὲ τῷ Ἐρεχθέως
καὶ Ἰφινόῃ γίνεται Δαίδαλος, ἀφ' οὗ ὁ δῆμος καλεῖται Δαιδαλίδαι
Ἄθηναῖοι". LRM
- εὐχειρος] εὐπαλάμου. L εὐχειρος] εὐπαλάμου, κατὰ τὴν μετάληψιν.

LRM

473 και λαβὰς ἀμφιστόμους: τὰ ὄτα ὦν ἐστὶ λαβέσθαι ἀμφοτέρωθεν. ἀμφιστόμους δὲ τὰς ἐκατέρωθεν ἐστομωμένας, ἢ διὰ τὸ ἐκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας εἶναι, ἢ τὰς πρόσωπά τινα θηρίων ἐκατέρωθεν ἐχούσας. ἔρεφον καὶ τῶν κρατήρων τὴν κεφαλὴν. LR λαβάς] ὠτία. L ἀμφιστόμους] διὰ τῶν προτομῶν. L

475 οἶδς νεαράς] ἀντὶ τοῦ νέας. L οἰοπόκω μαλλῶ: στολισμῶ ἢ κροικισμῶ. <τὸ χ> ὅτι στέμματα ἔλεγον καὶ τὰ ἔρια. LR καὶ παρ' Εὐριπίδῃ [Or. 12]

ᾧ στέμματα ξήνας' ἐπέκλωσεν". L οἰνεοτόκω] οἰοπόκω μαλλῶ λαβῶν] ἐρίω στέψον. L

477 χοὰς χέασθαι ἐπάντα πρὸς ἴω: πρὸς τὴν ἀνατολήν· καὶ γὰρ διὴ καὶ τὰς ἐκθύσεις πρὸς ἥλιον ἐποιοῦντο, καθάπερ καὶ ἐν Ἡλέκτρα (424 s.)

τοιαυτὰ του παρόντος, ἠνίχ' ἠλίω δείκνυε τοῦναρ, ἐκλυον ἐξηγουμένου. καὶ οἱ τοὺς καθαρμοὺς ἐπιτελοῦντες πρὸς τὴν ἔω ἴστανται. LR Κρατῖνος ἐν Χείρωνι [fr. 232 K.]

ἄγε δὴ πρὸς ἔω πρῶτον ἀπάντων ἴστω καὶ λάμβανε χερσὶν σχῖνον μεγάλην. L πρὸς πρώτην ἔω: ἀντὶ περὶ τὸν ὄρθρον. L

477 ἔω] ἀνατολήν. L

478 τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῶν κρατήρων χέω; L

479 τρισσὰς γε πηγὰς: ἀντὶ τὸ ὕδωρ ἀπὸ τριῶν πηγῶν. L τὸν τελευταῖον] τὸν ὕστερον κρατῆρα. L

481 ὕδατος, μελίσσης: ὕδατος καὶ μέλιτος. ἀπὸ τοῦ ποιούντος τὸ ποιούμενον· καὶ ἐν Ἑρασταίς [fr. 159 N. 2 = 155 Pears.]

γλώσσης μελίσση τῷ κατερρηκότι. βούλεται λέγειν τὸ μελίκρατον. LRM

μελίσσης] μέλιτος. L λείπει ὁ καί. L μὴδὲ προσφέρειν μέθυ] ἄοινοι γὰρ αἱ θεαί. L

482 ὅταν δὲ τούτων γῆ: ὅταν δὲ τὰς χοὰς χέωμεν ἐπὶ γῆς, τί χρὴ με ὕστερον δρᾶσαι; LR

483 τρίς ἐννέα: τρίς ἐννέα τιθεὶς κλώνας ἐλαίας, ταύτας ποιῶ τὰς εὐχὰς. LM

485 ἠδέως ἀκούσαιμι τῶν εὐχῶν· μέγιστον γὰρ ταύτας μαθεῖν. LR

486 ὡς σφας καλοῦμεν: ὡς καλοῦμεν αὐτὰς Εὐμενίδας, οὕτως αὐτὰς καλῶν κἀξουμένων καὶ ἴλεως ποιούμενος, ἰκέτευε αὐτὰς δέχεσθαι σε τὸν ἰκέτην ἐπὶ σωτηρίᾳ. ἀπὸ τῶν στέρνων ἀντὶ μὴ ἐξ ἐπιπολῆς ἀλλ' ἐνδιαθέτως. LRM

488 οἶον, ἢ σὺ ταῦτα ποίει, ἢ ἄλλος τις ὑπὲρ σοῦ ταῦτα ποιείτω. LRM

489 ἄπυστα φωνῶν: ἀνήκουστα, ἀντὶ ἠρέμα καὶ συντόμως. L τοῦτο ἀπὸ τῆς δρωμένης θυσίας ταῖς Εὐμενίαι φησί. μετὰ γὰρ ἠευχίας τὰ ἱερά δρώει καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀπὸ Ἑχύχου θύουσιν αὐταῖς, καθάπερ Πολέμων [HGF III 130 = fr. 49 Preller.] ἐν τοῖς πρὸς Ἑρατοσθένην φησὶν οὕτω "τὸ δὲ τῶν Εὐπατριδῶν γένος οὐ μετέχει τῆς θυσίας ταύτης". εἶτα ἐξήσ· "τῆς δὲ πομπῆς ταύτης Ἑυχίδαι, ὃ δὴ γένος ἐστὶ περὶ τὰς Σεμνάς θεάς, καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἔχει καὶ προθύονται πρὸ τῆς θυσίας κρινὸν Ἑχύχῳ ἱερόν, ἦρω τούτον οὕτω καλοῦντες, διὰ γὰρ εὐφημίαν· οὐ τὸ ἱερόν ἐστὶ παρά τὸ Κυλώνειον ἐκτὸς τῶν ἐννέα πυλῶν". καὶ Ἀπολλόδωρος

489 [F Gr Hist CCXLIV 101] δὲ ἐν τῇ περὶ θεῶν ιζ' περὶ τοῦ τῶν Ἑυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱεράς φησι. καὶ Καλλίμαχος [fr. 681 Pf.]

νηφάλαι καὶ τῆσιν ἀεὶ μελιηδέας ὄμπας

λήπειραι καίειν ἔλλαχον Ἑυχίδες. LRM

491 δρᾶσαντι] ὡς καθαρθέντι. L

492 ἄλλως δέ] μὴ καθαρθέντι. L

495 οὐχ ὁδωτά] οὐκ ἐν ὁδῷ, οὐδὲ ἀνυστά. οἶον, οὐ βαδιστέα μοι, οὐδὲ πρακτέον ταῦτα· λείπομαι γὰρ τῆς πράξεως ὑπὸ δύο κακῶν, τοῦ τε μὴ δύνασθαι καὶ τοῦ μὴ ὄραν. L

497 σφῶν δ' ἢ ἔτερα: εἰρήκεσαν γὰρ ὅτι καὶ ἄλλω ἐξῆν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν καθαρμόν ποιήσασθαι. LR

499 ἐκτείνουσαν] τεταμένως καὶ συντόμως δρώσαν καὶ διακοινοῦσαν. L

502 οὐδ' ὕφηγητοῦ δ' ἄνευ] ἄνευ χειραγωγοῦ. ἀπὸ κοινού δὲ τὸ ἔρπειν· οὐκ ἰσχύω βαδίζειν. LR

504 χρῆσται μ' ἐφευρεῖν: χρεῖη ἔσται καὶ κατὰ συναλοιφήν χρῆσται. ἀντὶ τοῦ χρεῖη ἔσται, δηλοῦται δὲ ταῦτόν τῷ δεήσει· καὶ ἐν Τριπτολέμῳ [fr. 542 N. 2 = 599 Pear.]

χρῆσται δέ σ' ἐνθένδ' αὐτίς οἶ. LRM

τοῦτο βούλομαι μαθεῖν] ἐνθα τὸ ὕδωρ ἐστίν, ἠδέως ἂν εἰδείην. L

505 τοῦκείθεν ἄλκου: τὸ ἐκεῖθεν τοῦ ἄλκου τούτου· ἐὰν δέ τι τούτων ἀγνοῆς, παρά τινος τῶν ἐπιχωρίων τοῦτο μαθήσῃ. σπάνιν

- γάρ φησιν ἀντὶ τοῦ εἶ τι τῆς εἰδήσεως ἀγνοεῖς περὶ τὸν τόπον. L
508 τοῖς τεκοῦσι γάρ: ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῆ, μὴ ἡγείσθω
 πόνον εἶναι τὸν κάματον. LR
- 510** δεινὸν μὲν τὸ πάλαι: τῆς Ἰσμήνης ἀποστάσεως, ὁ χορὸς ἐρωτᾷ
 τὸν Οἰδίποδα καὶ φησι: τὸ ἐπεγείρειν μὲν καὶ ἀνακινεῖν τὰ πάλαι
 συμβάντα, δυσχερέες ὅμως δὲ μαθεῖν ἐπιθυμῶ τὴν αἰτίαν τῆς
 πηρώσεως· καὶ ἔστι παθητικά. Καλλίμαχος [fr. 682 Pf.]
 τί δάκρυον εὔδον ἐγείρεις; L
- 512** τί τοῦτο] οἶον, τί βούλει πυθέσθαι; L τὰς δειλαίας ἀπόρου: περὶ
 τῆς ἐγκειμένης σοὶ ἀλγηδόνας ἡδέως ἂν πυθοίμην. ἔξωθεν δὲ ἡ
 περί. LRM
- 515** μὴ πρὸς ξενίας: μὴ πρὸς τῆς σῆς ξενίας, ἀναπτύξεως μου τὰ
 ἀναιδῆ ἔργα· ἢ οὕτω· μὴ τὰς προξενίας σου ἐπὶ ἔργα ἀναιδῆ
 καταγάγῃς, οἰοεῖ, μὴ κατὰ τὴν προξενίαν τὴν σὴν ἔργων γένοιο
 φαύλων ἀκροατῆς, ἀναπτύξαι καὶ φανερώσαι τὰ κατὰ ἐμέ βουληθείς.
 LRM
- 516** τό τοι πολὺ: τὸ ἀδιάλειπτον κακόν, τὸ κατὰ τὴν πῆρωσιν χρήζω
 ἀκοῦσαι. L
- 518** στέρξον, ἱκετεύω: στέρξον ἂ λέγω καὶ μὴ ἀποστραφῆς τὴν
 αἰτίαν εἰπεῖν, ὅ ἐστι πρόδεξαί με. LRM
- 520** κἀγὼ γάρ] πείσομαι, δηλονότι, εἰς ὃ βούλει. L
- 524** ἀλλ' ἐς τί] ἀλλ' ἐς τί χωρήσει σοὶ τὰ πράγματα; L
- 525** οὐδὲν ἴδρις] οἶον, οὐδὲν εἰδυῖα ἢ πόλις ἐνέδηρέ με τῆ τοῦ
 γάμου ἄτη. LRM
 ἴδρις] εἰδυῖα. L
- 537** ἐπιστροφαί] συναθροίσεις, πλήθος. LR
- 539** ἐδεξάμην δῶρον: τὸν γάμον τῆς μητρὸς, φησὶν, ἀντὶ τῆς λύσεως
 τοῦ αἰνίγματος δῶρον ἐδεξάμην, ὃ μήποτε ὄφελον λαβεῖν. ἀντὶ τοῦ
 εἰπεῖν μήποτε ὄφελον ἐγὼ παρὰ τῆς πόλεως ἐξαίρετον ἐλεῖν,
 οὕτως εἴρηκεν "ἐπωφέλησα πόλεως ἐξελέσθαι". LRM
- 547** καὶ γὰρ ἄλλους ἐφόνευσα: τοὺς παρόντας σὺν τῷ Λαίῳ. ἢ, ὡς
 ἄλλους φονεύσας ἀθῶος εἰμι καὶ οὐ γέγονα ἔνοχος τῷ μύσει, οὕτως
 καὶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς· οὐ γὰρ ἤδειν. LRM
- 551** πολλῶν ἀκούων: χρηστὸς ὁ Θεσεύς τὸ ἦθος εἰσάγεται· καὶ ἔχει
 καὶ ἐπὶ τοῦτο τὰ τῆς οἰκονομίας δεξιώτατα. LRM
- 558** προστροπήν] ὠφέλειαν. L
- 562** τὸ δεύτερον ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. LR
- 566** μ' οὐ] μὴ οὐ. L
- 567** ἔξοιδ' ἀνὴρ ὦν] ὅτι ἀνθρωπὸς <εἰμι>. L
- 581** προσφορά] ἀντὶ προσθήκη, πρόδοσις. LRM
 δηλώσεται] ἀντὶ δηλωθήσεται. LRM
- 583** τὰ λοιπὸν] αἰτῆ] γρ. τὰ λοιπὸν] ἄρ' αἰτῆ <τοῦ> βίου. L
- 584** ἢ λήστιν ἴσχεις] τοῦ ζῆν ἢ ἐπιλέλησαι ἢ οὐ φροντίζεις. LRM
- 585** ἐνταῦθα γάρ μοι κείνα: διὰ τοῦ τέλους καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου
 εὐτυχήσει· προσδοκῶν γὰρ σὺ ὠφελήθησες παρ' ἐμοῦ ὅταν
 ἀποθάνω, ζῶντά με γηροβοσκῆσεις. LRM
- 586** βραχὺ δῶρόν με αἰτεῖς τὸ ἐν Ἀθήναις θάψαι σέ. LR
- 602** πῶς δῆτα σ' ἂν] πῶς δῆτα οὖν, φησί, μεταπέμψαιτο ἂν σε εἰ
 μὴ ἔστι δυνατόν κατελθεῖν διὰ τὸ πατροκτόνον εἶναι; ὁ δὲ φησι·
 τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει τοῦτο πράττειν. LRM
- 605** τῆδε πληγῆναι χθονί] ἀντὶ ὑπὸ ταύτης τῆς χθονὸς πληγῆναι.
 LRM
- 619** τὰ νῦν ξύμφωνα] οὕτω γὰρ ἦν ἔχθρα Θηβαίοις καὶ Ἀθηναίοις.
 LRM
- 623** σαφῆς] ἀντὶ ἀληθῆς, ὡς καὶ Ὀμηρος· [Δ 404]
 ἐπιστάμενος κάφα εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. LRM
- 624** τάκινητ'] οἶον, τὰ ἄρρητα. LRM
- 630** ἐφαίνεται] ἀνεφαίνεται· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ [Α 513]
 καὶ εἶρετο δεύτερον αὐτίς. L
- 632** τοιοῦδ'] ἀντὶ φίλου. L δορυξένος] φίλος. L ἀπλοϊκώτερον
 δορυξένους καλοῦσι καὶ τοὺς ὀπωροδήποτ' οὖν ἐπιξενοθέντας. ἢ
 ἐπιτατικῶς καὶ πολεμίοις φίλη. LRM
- 636** οὐποτ' ἐκβαλῶ χάριν] οὐ καταφρονῶ τῆς εἰς αὐτὸν χάριτος. L
 οὐκ ἐκβάλλω, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὑποδέχομαι. LRM
- 638** σέ] τὸν χορόν. LRM
- 639** ἐμοῦ στείχειν μέτα] εἰς τὸ ἄστυ. LRM
- 641** τῆδε γὰρ ξυνοίσομαι] συμπράξομαι ὡς σὺ βούλει. LR
- 647** εἰ δύναιο κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν ἐνθάδε μένων, μέγα ἂν δώρημα
 λέγοις τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς. LR
- 648** εἰ σοὶ γ' ἄπερ φή] εἰ ἐμμένει σοὶ τὰ ἐπαγγελθέντα. LR
- 649** τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρόσ] ἐφ' ἑαυτοῦ πεποιήται τὴν δεῖξιν ὁ Θεσεύς.

LR

650 πιτώσομαι] πίστιν ἐπιθεῖναι παρακελεύω. L

651 τούτου τὸ ἐξῆς ἐστίν οὕτως, οὐκ ἂν πλέον λάβοις ὀρκίσας με ἢ λόγῳ πιστεύσας. LRM

652 ὄκνος] φόβος. L

653 τοῖςδ'] τοῖς τοῦ χοροῦ. L

655 ὀκνοῦντ' ἀνάγκη] οὐ νεμεσητόν μοι εἰ ὑπὸ δέουσ ἐπὶ τὰ αὐτὰ συνεχῶς λέγω· τὸν φοβούμενον γὰρ ἀνάγκη ταῦτά λέγειν. LR οὐκ ὀκνεῖ] οὐδένα δέδοικεν. L

658 πολλὰ δ' ἀπειλαί] ἀντὶ τοῦ πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ, πέψαντες τὸν θυμὸν καὶ τὸν καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες, ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν. LRM

661 κείνοις] τοῖς Θηβαίοις. L

662 τῆς εἰς ἀγωγῆς] λείπει ἢ περὶ, περὶ τῆς ἐπανόδου. LR

663 <οὐδὲ> πλώσιμον: ἀδιάβατον· δεδοίκασι γὰρ ἡμᾶς. L

668 μέχρι τοῦ ἀηδῶν: ἡ διατριβὴ τοῦ χοροῦ πρὸς τὸ ἐγκώμιον τῆς χώρας, αὐτοῦ τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ τὸ ἴδιον ἀπαντῶντος χαρακτηριστικόν, τὸ γλαφυρὸν καὶ ὠδικὸν μέλος. LRM
ξένε] ὦ Οἰδίπου. Lp

670 τὸν ἀργῆτα] τὸν λευκόγεων. L

671 μινύρεται] ἄδει. L

674 ἀνέχουσα] ἄνω ἔχουσα. ὡς ἐν Λυκούργῳ Αἰσχύλος: [fr. 126 N 2]

ἄκουεν δ' ἂν οὐκ ἔχων, ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὐκ ἔχων. LRM
ὑπὲρ ἑαυτὴν ἔχουσα τὸ φυτόν. L

676 φυλλάδα μυριόκαρπον: παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν [τ 440]

τὴν μὲν <ἄρ> οὐτ' ἀνέμων διὰ μὲν ὕγρον ἀέντων
οὕτε μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ
ἀνέχουσα. ἀνήλιον δὲ διὰ τὴν δασύτητα τῶν φυτῶν. LRM
ἀνήλιοι] διὰ τὸ δάσος. L

681 θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας: οἱ μὲν ὑπομηματισάμενοι γράφουσιν οὕτως: <οὐ> τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης φασὶ στεφάνωμα τὸν νάρκισσον εἶναι· στάχσι γὰρ αὐτὰς στεφανοῦσι· μήποτε δὲ γραπτέον μεγάλῃν θεᾶν τῶν Ἐρινύων· καὶ γὰρ τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἦν ὁ Οἰδίπους αὐταῖς ἀνείτο· ὅτι δὲ Ἐρινύων ἐστὶ τὸ στεφάνωμα δῆλον ἐν οἷς Εὐφορίων φησί· [Powell, Collect. Alex. 94 = Scheidweiler 109]

πρότρο δὲ μιν δασπλήτες ὀφειλομένην <ἄγον> οἶμον

<γῆλοφον εἰς> ἀργῆτα θυγατριδέαι Φόρκινος

Εὐμενίδες ναρκίσσου ἐπιστεφέες πλοκαμίδας·

681 ἴσως ὅτι παρὰ τοῖς μνήμασιν ὡς τὸ πλείστον ἐκφύεται, ἢ ὅτι τοῦ φρίττειν καὶ ναρκᾶν εἰσὶν αἱ δαίμονες αἴτιαι, ὥστε διὰ τὸ ὄνομα συνωκείωσθαι τὸ φυτὸν αὐταῖς." μήποτε δὲ τὸν νάρκισσον μεγάλην θεᾶν ἀρχαῖον στεφάνωμα ἔφη ὁ Σοφοκλῆς, τῷ συλληπτικῷ χρῆσάμενος τρόπῳ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θεᾶς ἀρχαῖον στεφάνωμα, τῆς Κόρης. τί δὴ ποτε; ὅτι πρὶν ἢ τὸν Πλούτωνα αὐτὴν ἀρπάσαι τούτῳ ἐτέρπετο· συλλέγουσαν οὖν φασὶ αὐτὴν τὸν νάρκισσον <ἀρπασθῆναι>, ὥστε τὸ ἀρχαῖον τούτου ἔνεκα προσκείσθαι, οἷον, ὃ ἦν αὐτῇ θυμῆρες στεφάνωμα πρὶν ἢ συλληφθῆναι. αὐτὴς γοῦν φασὶ τὰς θεᾶς ἀνθίνους μὴ κεχρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ταῖς θεομοφοραζούσαις τὴν τῶν ἀνθίνων στεφάνωμα ἀπειρησθῆναι χρῆσιν. ὁ δ' Ἰετρος [F

681 Gr Hist CCCXXXIV 29] τῆς Δήμητρος εἶναι στέμμα τὴν μυρρίνην καὶ τὴν μίλακα, περὶ ἧς γίνεσθαι τὴν <διαδικασίαν>, καὶ τὸν ἱεροφάντην δὲ καὶ τὰς ἱεροφάντιδας καὶ τὸν δαδοῦχον καὶ τὰς ἄλλας ἱερείας μυρρίνης ἔχειν στέφανον· δι' ἃ καὶ τῇ Δήμητρὶ προσθέσθαι ταύτην φησί. L ἄχνας] τῆς δρόσου. L

683 νάρκισσοι] ὄνομα βοτάνης. LRM

μεγάλῃν θεᾶν] ταῖς Ἐρινύσιν. LRM

684 ὁ τε χρυσαυγὴ κρόκος: τοῖς τὸν νάρκισσον τῇ Δήμητρὶ ἀποπέμνουσιν τοῦτο συμπράττει, ὅτι κἂν τῇ Νιόβῃ ὁ Σοφοκλῆς [fr. 413 N 2 = 451 Pears.]

τὸν κρόκον ἀντικρυς τῇ Δήμητρὶ ἀνατίθεται, ὥστε καὶ νῦν τὸν λόγον εἶναι περὶ τῶν Δήμητρος στεφανωμάτων· καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο ἴδιον ἂν εἴη Σοφοκλέους· τοῖς γὰρ ἀνθίνους οὐ πάνυ φασὶν ἦδεσθαι τὴν Δήμητρα. LRM

ἀπὸ κοινοῦ τὸ θάλλει κατ' ἡμαρ. L

686 μινύθουσιν] λήγουσι τοῦ ρεῖν. L

687 Κηφισοῦ νομάδες: κρῆναι νομάδες αἰ ὥσπερ ἐπινεμόμεναι καὶ καταρρέουσαι τὴν γῆν τοῦ Κηφισοῦ πηγαί. ἢ ἄς ὁ Κηφισὸς ἐπινέμεται, λέγοι δ' ἂν ἐν τῇ Ἀκαδημείᾳ. LR Κηφισοῦ] ὄνομα ποταμοῦ. L

688 ἄλλ' αἰὲν ἐπ' ἡματι: ἄλλ' αἰεὶ καθ' ἡμέραν, φησί, ἐπινίσσεται ὁ Κηφισός, ὡκυτόκα ποιῶν τὰ πεδία καὶ ἔγκαρπα. LR

689 ὡκυτόκοι] ὁ ποταμός. L

691 στερινούχου χθονός: ἴσον τῷ γοίμου. ἢ ἀντὶ πεδιούχου χθονός. μεταφορικῶς γὰρ καὶ στέρνα καὶ ὑῶτά φασι τῆς γῆς τὰ πεδιώδη καὶ εὐρέα, καθάπερ αὐτὸ πάλιν αὐχένιας τὰ στενά. LRM

γῆς ἐπιπέδου. LR

692 νιν] τὴν Ἀττικὴν. L

698 φύτευμ' ἀχείρητον: ὅτι ἀπέσχοντο τῶν μοριῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσι καὶ Φιλόχορος [F Gr Hist CCCXXVIII 125], ὥστε ταῖς ἀληθείαις ἐγγένοι αὐτὰς φόβημα τοῖς πολεμίοις γενέσθαι. Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐμβάλοντες ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ μυριάσι Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν, ἡγουμένου Ἀρχιδάμου τοῦ Ζευξιδάμου Λακεδαιμονίων βασιλέως, ἀπέσχοντο τῶν λεγομένων μοριῶν Ἀθηναίων δέισαντες, ὡς Ἀνδρότιων [F Gr Hist CCCXXIV 39] φησίν. L

699 δαίω] πολεμίων. L

701 γλαυκᾶς παιδοτρόφου: καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις [v. 1005]

ἄλλ' εἰς Ἀκαδημίαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίασι ἀποθρέξει. ὁ δ' Ἴστρος [F Gr Hist CCCXXXIV 30] καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δεδήλωκεν, γράφων οὕτως "... εἶναι δὲ κλάδον ἀπὸ τῆς ἐν Ἀκαδημείᾳ ἐλαίας ἀπὸ τῆς ἐν ἀκροπόλει φυτευθῆναι φασι, ἐπάρατον δὲ ποιήσαντας τοὺς ἐμβάλοντας αὐτὰς, «εἰ» ἐκκόψει φίλος ἢ πολέμιος· δι' ὃ Λακεδαιμόνιοι τὴν λοιπὴν γῆν δηρῶντες τῆς μὲν Τετραπόλεως ἀπέσχοντο διὰ τοὺς Ἡρακλείδας, τῶν δὲ μοριῶν διὰ τὰς ἀράς. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης [Ἀθην. πολ. LX 2] καὶ τοῖς νικῆσασιν τὰ Παναθηναία ἐλαίου τοῦ ἐκ μοριῶν γενομένου

701 δίδοσθαί φησιν". L

702 τὸ μὲν] τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας. L

705 Μορίου Διός: Μόριον Δία εἶπεν τὸν ἐπόπτην τῶν μοριῶν ἐλαῶν· καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος Μόριος Ζεὺς, ὡς φησι Ἀπολλόδωρος, [F Gr Hist CCXLIV 120] «περὶ Ἀκαδημείαν· Περὶ Ἀκαδημείαν ἔστιν ὁ τε τοῦ Καταβάτου Διὸς βωμός, ὃν καὶ Μόριον καλοῦσι, τῶν ἐκεῖ μοριῶν παρὰ τὸ τῆς Ἀθηναίας ἱερὸν ἰδρυμένων «ἐπόπτην»". LRM

Μορίου] ὄνομα τόπου. L

711 εὐῖππον εὐῖπλων: παρ' ὅσον ὁ Κολωνὸς Ἴππεὺς ἐλέγετο. καὶ

Ποσειδῶν καὶ Ἀθηναῖα αὐτόθι Ἴππιοι. LRM

712 ὦ παῖ Κρόνου: αὐτόθι φασι Ποσειδῶνα πρῶτον ἵππους ζεύξαι καὶ χαλινῶσαι· καὶ ταῦτα δὲ ἐπὶ θεραπείᾳ φησι τῆς οἰκείας ὁ Σοφοκλῆς· ὁ γὰρ Κολωνὸς Ἴππεὺς ὠνομάσθη παρ' ἅς ἐξεθέμην αἰτίας διὰ τὸν Ἄδραστον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἄγει τὸ πρᾶγμα, τῇ ποιητικῇ καταχρώμενος ἀδεία. LRM

715 περὶ τὰ τρία ταῦτα κεφάλαια μάλιστα διατρίβουσι τοῦ ἐγκωμίου, ὅτι εὐφορος ἢ χώρα καὶ ὅτι ἵππικοὶ «οἱ» Ἀθηναῖοι καὶ ὅτι ναυτικοί. LRM

717 πλάτα] κώπη. L

718 ἑκατομόδων] ὅτι αἱ Νηρείδες ν' εἰσίν. L

720 s. ὦ πλείστ' ἐπαίνοισι] Ἀντιγόνη ταῦτά φησιν ὁρῶσα προσιόντα τὸν Κρέοντα μετὰ χειρός· ἐπὶ τὸν Οἰδίπουν δὲ ἀφίεται ὁ Κρέων καὶ μὴ πείσας αὐτόν, παρασπᾶται αὐτοῦ τὴν Ἀντιγόνην, φθάσας κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ τὴν Ἰσμήνην ἀφελέσθαι. LRM

726 ἐγὼ] κυρῶ. L

731 ὃν μήτ' ὀκνεῖτε] ὄντινα, ἀντὶ ἐμέ, μὴ φοβεῖσθε. LRM

738 οὐνεχ' ἦκέ μοι γένει] ἀντὶ ὅτι προσήκει μοι πειθῆναι τὰ τούτου ἀτυχήματα ὑπὲρ πάντας Θηβαίους. LRM

741 ἰκοῦ] ἐλθέ. L

742 ἐκ δὲ τῶν μάλιστα' ἐγὼ] ἐγὼ μάλιστα σε καλῶ, ὅσπερ πλείστον ἀλγῶ τοῖς σοῖς παθήμασιν. LRM

746 κάπῃ προσπόλου μιᾶς] τῆς Ἀντιγόνης· εἴληπτο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ ἢ Ἰσμήνη. LRM

755 ἀλλ' οὐ γὰρ ἐστι] ὥστε συγγνώμης εἰμὶ ἄξιος λέγων· οὐ γὰρ δύναμαι κρύπτειν. LRM

761 ὦ πάντα τολμῶν] ἐν εὐλογοφανέσι λόγοις πανοῦργα βουλευόμενε. LRM

763 πείρα: βαρυτόνως ἀναγνωστέον πείρα, οὐ περισπωμένως. οὕτω Δίδυμος. LRM

[Didy. fr., Schmidt, p. 241]

768 μεστός] ὡς ἐπὶ κεράμου· ὁ ἔστιν, ὅτε κορεσθεῖς τοῦ θυμοῦ, λοιπὸν τὰ συμφέροντα ἐβουλευόμην. καὶ οὐκέτι ἤθελον φεύγειν. LRM

769 τοῦν δόμοισιν] ἀντὶ ἐν Θήβαις. L

773 γένος] τὸ Ἀττικόν. L

775 καίτοι τις αὐτῆ] καὶ σὺ οὖν βούλει με εὐεργετεῖν μὴ θέλοντα. L

781 τοιαῦτα] ἀντὶ χάριτος. L

785 πάραυτον] ἀντὶ ἐν ἀγροῖς. L πόλις δέ σοι] καὶ ἵνα ἡ Θήβη

- ἀβλαβῆς ἔσται ἐκ ταύτης τῆς γῆς. ἀναί[ι]τος δὲ ἀντὶ ἀβλαβῆς, [ἀναίτιατος]. L
- 787** οὐκ ἔστι σοι ταῦτ'] οὐ προβήσεται σοι ὁ σκοπός. L
- 791** ἄρ' οὐκ ἄμεινον] ἄρα οὐ πλέον σοῦ τὰ ἀποβηρόμενα ταῖς Θήβαις οἶδα; LRM
- 792** ἐκ σαφέστερων κλύω] ἀντὶ καὶ σαφέστερον οἶδα. L
- 793** καὶ τοῦ Ζηνός] δοκεῖ γὰρ ὁ Ἄπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρημούς, ὡς καὶ ἐν Ἴφικλεί [fr. 292 N 2 = 313 Pears.] φησι, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱερείαις [fr. 86 N 2]
- στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξία <θεσπίσματα> καὶ Ἄριστοφάνης Ἑρωσιν [fr. 309 K.]. LRM
- 794** ὑπόβλητον: οὐκ ἀληθές, ἀλλὰ πεπλασμένον. ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰ γένη τοὺς παῖδας. LRM
- 795** στόμωσιν] ἀντὶ τοῦ δεινῶσιν καὶ πανουργίαν. LRM
- 800** ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ μὴ πείθεσθαι σε, μᾶλλον σὺ δυστυχεῖς ἢ περ ἐγώ. L
- 803** πείθειν] πείθειν με εἰς τὸ ἀκολουθήσαι σοι. L τούδε] τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ. L
- 805** λῦμα: κάθαρμα. ὃ ἔστιν, ἀπαίδευτος μέχρι γήρως μειεῖς; LRM
- 807** ὅστις ἐξ ἅπαντος] βουλόμενος ἐκ παντὸς δοκεῖν δίκαια λέγειν. LRM
- 808** ἄλλο ἔστι τὸ φλυαρεῖν καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν. LRM
- 809** ταῦτα δ'] καὶ ταῦτα. L
- 810** τοῖς κατὰ σὲ οὐ δοκῶ καίρια λέγειν. LRM
- ἴσος] οἶος. L
- 811** καὶ πρὸ τῶνδε] καὶ πρὸ τοῦ χοροῦ. L
- 813** μαρτύρομαι] μάρτυρας καλῶ. L
- 814** ἦν σ' ἔλω] ἔάν σε ἔλω, δικαίως σε δηλονότι τιμωρήσομαι· <μαρτύρομαι> γὰρ τούδε οἶα ἀνταμείβη με ῥήματα. LRM
- 815** τῶνδε] τῶν ἀπὸ τοῦ χοροῦ. L βία] βιαζόμενος τοὺς ἐμοὺς συμμάχους καὶ φύλακας. LRM
- 816** κᾶνεν τούδε] καὶ χωρὶς τοῦ λαβεῖν σε εἰς Θήβας. L
- 821** τήνδε] τὴν Ἀντιγόνην. L
- 822** ἰὼ ξένοι] τῷ χορῷ φησι. L
- 826** τήνδε] τὴν Ἀντιγόνην· τοῖς ἀκολουθοῦσι δὲ ἑαυτοῦ φησιν ὁ Κρέων. LRM
- 829** τί δράς, ξένη] πρὸς τὸν Κρέοντα ἔλκοντα τὴν Ἀντιγόνην. LRM
- 830** τῆς ἐμή] ἀδελφῆς μου γὰρ θυγάτηρ ἐστί. L
- 835** τί δράς, ὦ ξέν'] πρὸς τὸν Κρέοντα ἔλκοντα τὴν Ἀντιγόνην. L
- 836** εἴργου] φυλάττου, χωρίζου. L σοῦ μὲν οὐ] οὐκ ἀπείρξομαί σου. L
- 837** πόλει] ταῖς Θήβαις. L
- 840** ὁδοιπορεῖν] ἀναχωρεῖν ἐντεῦθεν, ὦ Κρέων. LRM
- 842** ἐναίρεται ... σθένει: τουτέστι βία πορθεῖται. L
- 845** πρὸς βίαν] ἀπαγομένης δὴ τῆς Ἀντιγόνης ὑπὸ τῶν προστεταγμένων παρὰ τοῦ Κρέοντος, ἐν μέρει παθητικὰ ἔστιν. LRM
- 848** ἐκ τούτοι] ἐκ τῶν θυγατέρων, αἷς ὡς σκήπτροις ἐχρήτο καὶ βακτηρία. LRM
- 858** πόλει] ταῖς Θήβαις. L
- 864** μὴ γὰρ αἶδε δαίμονες] μὴ ἄφωμος γενοίμην εἰς τὸ καταρᾶσθαι σε. LRM
- 866** ὄμμα] φησὶ τὴν Ἀντιγόνην. L
- 875** χρόνῳ βαρύν] γηρῶν. L τὸ παλαιόν φησι βαρύν. L
- 879** ταύτην δ' ἄρα οὐκέτι νομιῶ πόλιν, εἰ σὺ ἀπάξεις τούτον. L
- 881** τά γ' οὐ τελεῖ] ταῦτα ἃ λέγει οὐ πληρώσει. LR
- 882** εἰ τελέω, Ζεὺς εἰδείη. LRM
- 883** ἀνεκτέα] <οὐ> μεμπτέον· οὕτω γὰρ φασι σκαπτέα, φυτευτέα, ἀντὶ τοῦ σκαπτέον, φυτευτέον. LRM
- 887** τίς ποθ' ἢ βοή;] ἄκρως τῇ οἰκονομίᾳ τὸ μαθεῖν τὸν Θησέα τὰ γενόμενα
- 887.2**
- πρὸς θυσίας ὄντα τοῦ Ἰππίου Ποσειδῶνος, ὑπὲρ τοῦ μὴ διατριβῆν ἐγγενέσθαι μνημόντος τινος. LRM
- 890** θάσσον ἢ καθ' ἴδονην ποδός] ταχύτερον ἢ ὡς ἔδει βαδίζειν. L
- 900** σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος: ἀντὶ ἀπὸ τῆς βλαύτης· τῶν δὲ ἐξηγησαμένων ἀπάντων αὐτὸν Πραξιφάνης δοκεῖ ἄμεινον ἀποδιδόναι, ἀκούων τὸ ὑπόδημα, οἷον τῶν ποδῶν τὸ κάλυμμα. LRM
- ἀπὸ ῥυτῆρος: ἀπὸ τοῦ ὑποδήματος, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχει ἐχθήματος ἕκαστος. LRM

ἔνθα δίςτομοι: ὡς εχιστῆς οὔσης ὁδοῦ ἐκείσε. LRM

903 ξένω] τῷ Κρέοντι. L

905 εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον: εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἐληλύθειν, ἐν ταύτῃ τῇ ὀργῇ ἦς ἦν οὗτος ἄξιος. LRM

906 οὐδ' ἀφήκ' ἄν] οὐ μεθήκ' ἄν. L

908 τούτοις κοῦκ ἄλλοισιν: ὡς ἀπὸ ξένης γῆς ἀπέσπασεν, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐπὶ ξένης γῆς ἀποσπασθήσεται. LRM

909 οὐ γὰρ ποτε ἔξει] οὐκ ἀναχωρεῖς γὰρ ἐντεῦθεν, πρὶν ἂν ἀγάγης τὰς κόρας. LRM

912 οὐθ' ὦν πέφυκα] τῶν προγόνων. L

916 ἄγεις θ' ἄ χρήσεις καὶ παρίστας: ἀντὶ τοῦ μεθίστασαι· εἰώθεσαν δὲ οὕτω λέγειν· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφυγάδευσαν, ἡμεῖς ἂν εἴποιμεν μετεστήσαντο, παρεστήσαντο δὲ λέγουσιν. LRM

καὶ παρίστας βίβη: τὸ παρίστας ἴσον ἐστὶ τῷ καταδουλοῖς καὶ ὑποχείριον ποιεῖς, καὶ πάλιν παραστήσασθαι τοῦδε τινὰς φασί. παραφύλαττε δὲ ὡς δεινοποιεῖ τὰ τοῦ Κρέοντος ὁ Θησεὺς τῇ καλουμένῃ ἀυξήτικῇ κεφαλαιώσκει καὶ συνάπτει πολλὰ κεφάλαια. LRM

ἀντὶ τοῦ καταδουλοῖς αὐτὴν βίβη. L

929 εὐ δ' ἀξίαν οὐκ οὔσαν: οὐκ οὔσαν ἀξίαν αἰσχύνεσθαι· αἰσχύνῃ δὲ πατρίδος πολίτου ἄμαρτία. LRM

πόλιν] τὴν Θήβην. LRM

934 εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε: ἀντὶ ἔνοικος· οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ μέτοικος, ὡς ἡμεῖς φάμεν, εἴρηται· μετοίκους δὲ καλοῦμεν τοὺς ἀπὸ ἐτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς <δὲ> τοὺς μετοικισθέντας ποθέν· τοῦτο δὲ ἔνοικον. κέχρηται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν ἐν Ἄγαμέμνωνι [v. 57] λέγων οὕτω·

τῶνδε μετοίκων, ἀντὶ τοῦ ἐνοίκων. LRM

μετοίκους γὰρ εἶπε τῶν ὑψηλῶν τόπων τοὺς οἰωνοὺς κἀκεῖσε ἀντὶ ἐνοίκων. L μέτοικος] ἀντὶ ἔνοικος L

939 ἐγὼ οὐτ' ἀνανδρον: τὴν ῥητορείαν παραφύλαξον, εἰ τῶν μὲν κατηγορηθέντων αὐτοῦ οὐχ ἄψεται, καινὰ δὲ τινα ἐνθυμήματα καὶ πάνυ εὐλογα ἐξευρίσκων ἀντερεῖ. L

942 αὐτούς] τοὺς Ἀθηναίους. L

943 ξυναίμων] τῶν συγγενῶν. L

945 οὐδ' ὅτῳ γάμοι] παρ' ὅσον αὐτὸς τέκνον ἐστὶ μητέρα γεγαμηκώς. L

947 τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος: ἦδειν εὐβουλον ὄντα τὸν Ἄρειον πάγον· τοῦτον δὲ χθόνιον εἶπεν, οἷον ἐγγεινῆ καὶ αὐτόχθονα, ἐγχώριον, οὐχ, ὡς οἱ ἐξηγησάμενοι οἰοῦνται, παρὰ τὸ τοὺς δικαιομένους ἐν αὐτῷ ὑπὸ τὴν χθόνα εἶναι. χθόνιον τοῖσιν τὸν αὐτόχθονα· λέγοι δὲ ἂν τὴν Ἄρεοπαγίτιν βουλήν· τὸν γὰρ πάγον εἰς τὸν ὄχθον μετατέθεικεν· εἴρηται δὲ περὶ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ πολλαχῶς. LRM

950 ᾧ πίστιν ἔσχω] ᾧ ἐγὼ θαρρῶν. L

954 θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας: οἷον, οὐκ ἔστι θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα· οὐ καταγῆράκει τὸ ὠμὸν τοῦ θυμοῦ εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος· ἀδύνατον γὰρ ἐστὶν ζῶντα ἄνθρωπον μὴ θυμῷ χρήσασθαι. τοῦτο καὶ παροιμιακῶς λέγεται, ὅτι ὁ θυμὸς ἐσχατον γῆράκει· λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους, ὅτι ὅσῳ γηράσκουσι τὸν θυμὸν ἐρρωμενέστερον ἔχουσι. καὶ Ἄλκαϊος [fr. 117 Bergk 4] ὡς λεγομένου κατὰ κοινὸν αὐτοῦ μιμνήσκειται. LRM

960 ᾧ λῆμ' ἀναιδές: ... τὴν ὑστάτην ὑποφορὰν πρὸς τὸν Κρέοντα μηκέτι ὑπὸ τοῦ Θησεῶς λέγεσθαι ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος· ἡ δὲ αἰτία πρόδηλος· καὶ ἅμα παραφύλαττε, εἰ καὶ οὗτος πιθανὰς ποιεῖται τὰς ἐπιχειρήσεις· τῷ γὰρ ὄντι ὁ Οἰδίπους, εἴ τις ἀκριβῶς ἐξετάζοι, ἄδικος μὲν οὐκ ἔστιν, ἀτυχῆς δὲ καὶ περιπαθῆς. LRM

961 ἡ καυτοῦ] ἐπεὶ τὴν ἀδελφὴν σου λοιδορεῖς. LR

965 μηνίουσιν] ὀργιζόμενοις. L

973 ἔα ἦ. L

977 τό γ' ἄκου] τὸ ἀκούσιον. L

978 τὸ ἐξῆς, μητρὸς δὲ γάμου, τλήμων, οὔσης ὁμαίμου σῆς, ἀναγκάζων με λέγειν οὐκ ἐπαισχύνῃ. LRM

1000 ἅπαν καλὸν λέγειν νομίζων] τουτέστιν ἀθυρόστομος ὦν. L

1006 ὅθ' οὔνεκ' εἰ τις γῆ: ὅτι οὔνεκα, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό, ὡς τὸ εἶθ' ὠφελειν. L ἀντὶ ἀγνοεῖς τοῦτο, ᾧ Κρέων, ὅτι εἰ τις χώρα θεοὺς ἐπίστανται γιγνώσκειν, ἠττάται παρὰ τὸ φιλόθεον τῇ Ἀττικῇ. LRM

1016 οἱ μὲν] οἱ θεράποντες Κρέοντος. L

1023 ἄλλοι: Ἀθηναῖοι ἐπιδιώκουσιν αὐτούς. L οὐ] τοὺς Ἀθηναίους. L

1024 ἐπέύξωνται] οἱ σοὶ θεράποντες. L

- 1031** πιστὸς ὢν] ἀντὶ πιστεύων· καταστρέφει δὲ εἰς τὸ πεποιθὸς. L
- 1044** εἶην ὄθι δαῖων· ὁ μὲν Κρέων καὶ ὁ Θησεύς ἀπήλθον ... ὑπονοῶν αὐτὸν οὐ φιλὸν ἦκειν, ἀλλὰ μετὰ τινος χειρὸς ἦν πλησίον που ἐστρατοπεδευκέναι· κατὰ τοῦτο οὖν καὶ οἱ κατὰ τὸν χορὸν, ἄλλως προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν, εὐχὴν ποιοῦνται ταύτην· εἴθε εἶην ὅπου αἱ συμβολαὶ καὶ αἱ μάχαι μέλλουσιν ἔσσεσθαι· ὑπονοοῦσι γὰρ αὐτῶ τὰ ὅμοια τῷ Θησεὶ περὶ τοῦ Κρέοντος καὶ φησιν, εἴθε ἐπόπτῃς ἐγενόμην αὐτῶν. LRM
ἐπιστροφαί] ἀντὶ ἀναστροφαί. L
- 1046** χαλκοβόαν] στερεοβόαν, μεγαλόφωνον. L
- 1047** ἢ πρὸς Πυθίαις· ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀκταῖς ληπτέον· λέγει δ' ἂν Πυθίας ἀκτὰς τὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος βωμὸν τὸν ἐν τῷ Μαραθῶνι, ὅθεν καὶ τὴν θεωρίαν ἔπεμπον. ἱστορεῖ περὶ τούτων Φιλόχορος ἐν τῇ Τετραπόλει [F Gr Hist CCCXXVIII 75], γράφων οὕτως· "ὅταν δὲ σημεῖα γένηται <τὰ> παραδεδομένα ἐν τοῖς ἱεροῖς, τότε ἀποστέλλουσι τὴν θεωρίαν οἱ ἐκ τοῦ γένους ... Πυθιάδα καὶ Δηλιάδα, ὅποτέρᾳ ἂν καθήκει αὐτοῖς· θύει δὲ ὁ μάντις, ὅταν μὲν τὰ εἰς Δελφοὺς πόμπημα γένηται καὶ θεωρία πέμπηται, ἐν Οἰνότη καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ Πυθίῳ· εἰ δὲ εἰς Δῆλον ἀποστέλλοιτο ἡ θεωρία, κατὰ τὰ προειρημένα θύει ὁ μάντις
1047 εἰς τὸ ἐν Μαραθῶνι Δῆλον· καὶ ἔστιν ἱεροσκοπία τῆς μὲν εἰς Δελφοὺς θεωρίας ἐν τῷ ἐν Οἰνότη Πυθίῳ, τῆς δὲ εἰς Δῆλον ἐν τῷ ἐν Μαραθῶνι Δηλίῳ". LRM
πυθίαις] ὡς ἐπὶ Μαραθῶνα, οὐ τὸ Πύθιον ἴδρυται. L
- 1048** ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς ἕως τέλη θηητοῖσιν· τὰ περὶ Ἐλευσίνα μέρη φησί, καὶ εἶη ἂν λαμπάσιν ἀκταῖς, ταῖς λαμπαδευομέναις καὶ καταλαμπομέναις καὶ δαδουχομέναις ὑπὸ τῆς καυτικῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν δάδων, περὶ ὧν Αἰσχύλος [fr. 386 N. 2] φησίν·
λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει. LR λαμπάσιν] περὶ Ἐλευσίνα, ἀπὸ τῶν αὐτόθι ἐν τοῖς μυσηρίοις λαμπάδων. L ἀκταῖς] τὸν βωμόν. L
- 1049** οὐ πότνια σεμναί· αἱ Θεομοφόροι· τέλη δὲ τὰς τελετὰς· καὶ Αἰσχύλος [fr. 387 N. 2]
ἔφριξ' ἔρωσ δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους. L
- 1050** τιθνοῦνται] ἐπιμελοῦνται καὶ ἀξιοῦνται θεραπείας. L
- 1051** ὢν] τῶν τετελεσμένων. L ὢν καὶ χρυσέα κληῖς· ἐπεὶ ἄρρητα τὰ μυστήρια καὶ καθάπερ κλειδίον ἢ γλῶσσα κατελήπται ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξενεγκεῖν. LR
- 1053** προσπόλων Εὐμολπιδῶν· ζητεῖται τί δήποτε οἱ Εὐμολπίδαι τῶν τελετῶν ἐξάρχοι, ξένοι ὄντες· εἴποι δ' ἂν τις ὅτι ἀξιούειν ἔνοιον πρῶτον Εὐμολπον μῆσαι τὸν Δημόφιον τῆς Τριπολέμου τὰ ἐν Ἐλευσίῃ μυστήρια καὶ οὐ τὸν Θράκα καὶ τοῦτο ἱστορεῖν Ἰετρος [F Gr Hist CCCXXXII 22] ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Ἀτάκτων. Ἀκεστόδωρος [HGF II 464] δὲ πέμπτον ἀπὸ τοῦ πρώτου Εὐμολπου εἶναι τὸν τὰς τελετὰς καταδείξαντα γράφει οὕτως· "κατοικήσαι δὲ τὴν Ἐλευσίνα ἱστοροῦσι πρῶτον μὲν τοὺς αὐτόχθονας, εἶτα Θράκας τοὺς μετὰ Εὐμολπου παραγενομένους πρὸς βοήθειαν εἰς τὸν κατ' Ἐρεχθέως πόλεμον. τινὲς δὲ
1053 φασὶ καὶ τὸν Εὐμολπον εὐρεῖν τὴν μύσιν τὴν συντελουμένην κατ'
1053.11
ἐνιαυτὸν ἐν Ἐλευσίῃ Δημητρίῳ καὶ Κόρῃ. Ἄνδρων [F Gr Hist X 13] μὲν οὖν γράφει οὐ <τοῦ>τον Εὐμολπον εὐρεῖν <τὴν> μύσιν, ἀλλ' ἀπὸ τούτου Εὐμολπον πέμπτον γεγνηότα· Εὐμολπου γὰρ γενέσθαι Κήρυκα, τοῦ δὲ Εὐμολπον, τοῦ δὲ Ἀντίφημον, τοῦ δὲ Μουσαίου τὸν ποιητὴν, τοῦ δὲ Εὐμολπον τὸν καταδείξαντα τὴν μύσιν καὶ ἱεροφάντην γεγνηότα". LR
- 1054** ἐγρεμάχαν] γρ. ὀρειβάταν, οἰονεῖ τὸν διὰ τῶν ὄρων βαίνοντα τῶν προειρημένων χωρίων. LR
- 1059** ἢ που τὸν ἐφέσπερον· τὸν Αἰγάλεω φησί· καὶ γὰρ τοῦτο ἐπ' ἐσχάτων ἐστὶ τοῦ δήμου τούτου· καταλέγουσι δὲ χωρία παρ' ἃ μάλιστα εἰκάζουσι τὴν συμβολὴν γενέσθαι τοῖς περὶ τὸν Κρέοντα καὶ Θησεά. LR πέτρας υἰφάδος ἂν εἶη λέγων τὴν οὕτω λεγομένην λείαν πέτραν ἢ τὸν Αἰγάλεω λόφον, ἃ δὴ περιχώριά φασιν εἶναι, καθάπερ Ἰετρος [F Gr Hist CCCXXXIV 17] ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἀτάκτων ἱστορεί, οὕτως ἀπὸ δὲ τῆς χαράδρας ἐπὶ μὲν λείαν πέτραν". καὶ μετ' ὀλίγα, "ἀπὸ τούτου δὲ ἕως Κολωνοῦ παρὰ τὸν χαλκοῦν προσαγορευόμενον <ὄδον>, ὅθεν πρὸς τὸν Κηφισὸν ἕως τῆς μυστικῆς ὁδοῦ εἰς Ἐλευσίνα· ἀπὸ ταύτης
1059 δὲ βαδίζόντων εἰς Ἐλευσίνα τὰ ἐπ' ἀριστερὰ μέχρι τοῦ λόφου τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Αἰγάλεω." LRM
ἦτοι τὴν καλουμένην λείαν πέτραν ἢ τὸν Αἰγάλεω. ὁ δὲ νοῦς, ἄρα ἐπὶ τὸν ἔσπερον χώρον τῆς λείας πέτρας προσπελάζουσι; LR τὸν ἐφέσπερον] ἐπὶ τὸν ἔσπερον. L
- 1060** πελῶς] [γρ.] πελάζουσι. L

1061 Οιάτιδος ἐκ νομοῦ: Οἷα δῆμος τῆς Ἀττικῆς ὄθεν καὶ τὸ Οἰῆθεν. <Οἰάτιδος> ἐκ νομοῦ δέ, πάλαι χωρίου Ἀττικοῦ οὕτω καλουμένου· ἐν ἧ νέμουσιν οἷς, νεμήσεως παρακειμένης. LR

1065 ὁ προσχωρῶν Ἄρησ] ὁ Κρέων. L προσχώρων] ἀντὶ τοῦ ἐπιχωρίων. L

1066 Θησειδάν] τῶν Ἀθηναίων. L ἀπλούστερον δὲ Θησειδάν φησι τῶν Ἀττικῶν τῶν ὑπὸ Θησέα τεταγμένων. LRM

1068 τὸ ἐξῆς, πάσα δ' ὀρμάται ἄμβασις. L

1069 ἀμπυκτήρια] φάλαρα. LR

1076 τάχ' ἐνδώσειν τὰν δεινά· τάχα ἐνδώσει, φησὶν, ὁ Κρέων τὴν πολλὰ δεινὰ τλάσαν, τὰς παρθένους ἀπὸ τῆς ἐτέρας δηλῶν, ὡς καὶ κατωτέρω [v. 1102/ τῷ ὁμοίῳ σχήματι χρῆται. δύναται δὲ καὶ ἕτερα προσφῶδια εἶναι τὰν δεινὰ τλασάν, δεινὰ δ' εὐρουσάν. LRM

δεινά] τὰ καὶ δεινά. L

1094 διπλᾶς ἀρωγάς] νῦν διὰ τοῦ στέργω σημαίνει μὲν οἶον προσίεμαι, τελευτᾶ δὲ εἰς ἴσον τῷ παρακαλοῦμαι. τουτέστι, τῇ διπλῇ ἀρωγῇ, ὃ λέγει τῇ πόλει καὶ τοῖς πολίταις. LRM

1096 ἔτι χορός. L

1113 ἐμφύσαι] ἀντὶ τοῦ ἐμφύσαι. L

1119 ἰδίως ἐσχημάτισε καὶ τὸν λόγον· μὴ προσθαυμάζέ μου τὸ λιπαρές, τὸ λίαν προσκεκαθικὸς τῆς ψυχῆς τοῖς τέκνοις· τὸ δὲ ἐχόμενον οὐ καταλλήλως εἶπεν· οὐ γὰρ φησὶν ἀέλπτως φανέντων ἐμοὶ τῶν τέκνων μηκύνω τὸν λόγον, ἀλλὰ τέκνα φανέντα, εἶτα μηκύνω τὸν λόγον. L πρὸς τὸ λιπαρές] πρὸς τὸ ἴκελεύειν εἰ μακρηγορήσω. LRM

λιπαρές] ἀρέσκον. L

1138 μέλου] ἀντὶ τοῦ ἐπιμελοῦ. L

1140 θαυμάσας ἔχω] ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα, Ἀττικῶς. L

1148 ἀγών] <ἀγῶν> οὔτος. LR

1153 ἄνθρωπον δέ, φησὶν, ὄντα οὐδὲν πρᾶγμα κακίζειν δεῖ. LRM

1156 καθ' ὑπόθεσιν ἰκετεύει ὁ Πολυνείκης πρὸς αὐτοὺς παραγενέσθαι καὶ τὸν Οἰδίπουν, κατὰ τι λόγιον ἐμπεσόν, ὅτι πρὸς οὐκ ἂν γένοιτο ὁ Οἰδίπους, κρατήσουσι τῆς βασιλείας· τοῦτο οὖν ἀγγέλλει αὐτῷ ὁ Θησεύς. LRM

ἔμπολι] ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκοῦντα. L

1159 ἔκυρον] ἀντὶ τοῦ ἐκύρουν, ταῦτὸν τῷ ἐτύγχανον. L

1164 τὸ ἐξῆς, φασὶν αὐτὸν μολόντ' αἰτεῖν ἐς λόγους σοὶ ἐλθεῖν. L

1171 ὁ προστάτης] ὁ ἰκέτης, ὁ προσεστηκὸς τῷ βωμῷ. L

1173 παῖς οὐμός] πρὸς τὸν Θησέα φησὶν. ὦδε παῖδα αὐτὸν κέκληκεν. L

1178 εἰκαθεῖν] παραγῶγως ἀντὶ τοῦ εἴκειν. L

1181 οὐχ ὡς οὐκ ἂν πεισθησομένου τῷ Θησεῖ τοῦ Οἰδίπου, οὕτως ἐδέησεν αὐτῷ καὶ τῆς ἐκ τῆς θυγατρὸς παρακλήσεως, ἀλλ' αὐξήσεως χάριν καὶ τοῦτο παρεῖληφεν τὸ πρόσωπον ὁ Σοφοκλῆς· ἀμέλει γοῦν πρὸς τὸν Θησέα ἀποκρίνεται ὡς ἐκείνῳ πεπεισμένος. L

1185 τὸ ἐξῆς, οὐ γὰρ ἂ μὴ σοὶ συμφέροντα λέξεται πρὸς βίαν σε παρασπάσει γνώμης, θάρσει. τὸ δὲ λέξεται ἀντὶ τοῦ λέξει, ὁ Πολυνείκης δηλονότι. L

1194 ἐξεπάδονται] καταπραΰνονται. L

1195 περὶ τὴν πῆρωσιν λέγει ἂν· οὐ γὰρ τὰ ἐξ ἀρχῆςπραχθέντα ὀνειδίζοι ἂν αὐτῷ, ἀλλ' ἂ ἀπὸ τῆς ἄγαν ὀργῆς ἀπέβη· τούτου γὰρ αὐτὸν ἀποτρέπειν βούλεται. LRM

1203 τίνειν] ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. L

1209 εὐ δέ] εὐ δέ. L

1210 σῶν] ἀντὶ τοῦ σῶιον. L

1211 ὅστις τοῦ πλέονος μέρους: κατὰδηλὸς ἐστὶν ὁ χορὸς ἐν ταῦτῳ ἀναφωνῶν καὶ ἀλληγορῶν περὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπληστίας, καὶ ἔοικε τῷ Ἡσιόδου [Ἔ. κ. Ἡ. 40]

νήπιοι οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἤμιν παντός. τείνει δὲ ταῦτα εἰς τὴν δυσποσίαν Οἰδίπου. LR

1219 ὅπου' ἂν τις] γρ. ὅπου ὅτ' ἂν τις. L ἐς πλέον πέσει: ἐς πλέον τοῦ προσήκουτος. ἀφανῆ τὰ τέρποντα γίνεται καὶ πάσιν ἄδηλα. LRM

1220 τοῦ δέοντος] ἀντὶ τοῦ μετρίου, τοῦ ἱκανοῦ. L οὐδ' ἔπι κόρος: ταῦτα καθ' ἑαυτόν. LRM

φησὶ δὲ ὁ χορὸς, τῷ πλεονεκτεῖν ἐθέλοντι παρὰ τὸ καίριον καὶ τὸ μέτριον, ἄχορὸς ἐστὶν οὗτος ἰσοτέλεστος, ὁμοίως ἀποθνήσκουσιν οἱ τοιοῦτοι. τὸ ἐξῆς δέ, ἰσοτέλεστος θάνατος, τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου [βῆναι κείθεν ὄθενπερ ἦκει ὡς τάχιστα]. τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐξῆς, οἶον οὐδὲ ἔπειτα αὐτοῖς κόρος ἰσοτέλεστος τοῦ "Αἰδου" τότε γὰρ ὁ τοιοῦτος κόρος λαμβάνει τέλος, ὅτε ἂν ὁ "Αἰδης ἐπέλθῃ. L οὐ παύονται τοῦ κόρου πρὶν εἰς θάνατον ἔλθωσιν. LRM

1220 κούρος] οἶμαι κόρος. L

1223 ἄλλυρος: ἐπεὶ ἐν θανάτῳ οὐχ ὕμνοῦσιν. ἢ μετὰ θάνατον οἱ τοιοῦτοι οὐχ ὕμνοῦνται. LRM

1225 μὴ φῦναι τὸν ἄπαντα: πάνυ ἄριστον ἀνθρώποις τὸ μὴ φῦναι, παρὰ τὸ λεγόμενον [Theogn. 425]

ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον. LRM

1226 τὸ δ' ἐπεὶ φανῆ: τοῦτο τὸ ἐξῆς, ἐπεὶ δὲ φανῆ, τὸ βῆναι ἐκείθεν, ὅθεν περ ἦκει, ὡς τάχιστα, παρὰ πολὺ τῶν ἄλλων δευτέρου ἐστὶν ἐκείνου, τοῦ μὴ φῦναι καθόλου. LRM

1229 ὡς εὔτ' ἂν τὸ νέον παρῆ: ὡς ἡνίκ' ἂν νηπιότης παρῆ· ταῦτα γὰρ φησι κούφας ἀφροσύνας· οὐδὲν ἐπιλογίζεται τῶν δεόντων. ἰδίως αὐτὸ ἐξήνεγκεν, ὡς εἰ ἔλεγεν, τῷ γὰρ νέω ἀφροσύνη πάρεστιν. LRM

1231 τίς πλάγχθη: τοῦτο ἰδίως ἐξήνεγκεν· βούλεται δέ τι τοιοῦτο σημαίνειν· τίς ἂν πλαγχθεῖη «ἔξω» τῶν πολλῶν μόχθων; LRM

τίς ἔξω τοῦ πολύμοχθος εἶναι ἐπλανήθη; LRM

1232 τίς οὐ καμάτων ἔνι; φόνοι: ταῦτα ὑπεροπτικῶς εἴρηται, κατὰ τοιαύτην ἀπόκρισιν, καθ' ἣν ἐμφαίνεται πρότερον μὲν ὅταν εἴπῃ τίς πλάγχθη τῶν μόχθων τῶν πολλῶν ἔξω; ὑπακούμενον τὸ τοιοῦτο, οὐδεὶς· πάλιν δὲ ὅταν ἐξῆς ἐπιζεύξῃ, τίς οὐ καμάτων ἔνι; τὸ πᾶς· βούλεται γὰρ καὶ νῦν κατὰ τὸ ὅμοιον λέγειν, οὐδεὶς ἐστι κάματος, ὅς οὐκ ἔνεστιν. LRM

1248 αἱ δ' ἐννυχίαν ἀπὸ Ῥιπᾶν: τὰ ἀπὸ τῶν ὀρών φησι, τῶν προαγορευομένων Ῥιπῶν. τινὲς δὲ οὕτω καλοῦσι, Ῥίπαια ὄρη, λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κείσθαι· μέμνηται δὲ καὶ Ἀλκμάν [fr. 59 D. 2], λέγων οὕτως·

Ῥιπᾶν ὄρος ἀνθέων ὕλα,

νυκτὸς μελαίνας στέρνον LRM

καὶ ἐν Ἠλιάσιν Αἰσχύλος [fr. 68 N 2]

Ῥίπαι μὲν δὴ πατρὸς Ἡελίου RM

1257 παραφύλαττε πάλιν τὴν τέχνην τῆς ῥητορείας αὐτοῦ, ὅτι οὐκ εὐθέως ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν ἑαυτοῦ ἀπαντᾷ, ἀλλὰ προκατασκευάζει τὰ ὅλα εἰς εὐνοίαν. LRM

1262 κοινὰ δὲ τούτοις, ὡς ἔοικε, γίνεται. L

1270 ἄκῃ] ἀντὶ τοῦ ἀνακαλέσασθαι αὐτὰ καὶ ἀναλῦσαι. LRM

ἄλλ' ἀτιμάσας πέμψεις ἄναυδος;] ἐπανάληψις. LRM

1277 τὸ δυσπρόσοιστον] τὸ δυσπροσπέλαστον. L

1291 ἂ δ' ἦλθον] λείπει ἢ διὰ. L

1311 εὖν ἐπτά τε λόγχοις] ἕκαστον εὐστημα ἐνικῶς ὀνομάζει λόγχοις, ὡς εἰ τις ἐπὶ πολλῶν ἵππων εἴπῃ τὴν ἵππον. L

1320 ἔνιοι οὐ τὸν Ἀταλάντης Παρθενοπαῖον φασὶ στρατεῦσαι, ἀλλὰ τὸν Ταλαοῦ· ὃν ἔνιοι διὰ τοῦ κ, Καλαὸν προαγορεύουσι· καθάπερ Ἀρίσταρχος ὁ Τεγεάτης [fr. 5 N. 2] καὶ Φιλοκλῆς [fr. 3 N. 2] ἱστοροῦσι, συγγραφέων δὲ Ἐκαταῖος ὁ Μιλήσιος [F Gr Hist I 32]. LRM

ἐπώνυμος] παρὰ τὸ "παρθένος" οὕτω κληθεῖς. L

1329 τῷδ' ἀνδρὶ] δεικτικῶς· καί ἐστι πυκνὸς ἐν τῷ τοιοῦτῳ Σοφοκλῆς. LR

1333 παθητικόν ἐστι τὸ πρὸς τῶν πατρῶων κρηνῶν ὄρκοῦν, ὡς εἰ ἔφη, πρὸς τῶν ἐκθρεψάντων σε ὑδάτων. LR

1346 ἦρξατο πάλιν ὁ χορὸς χρηστὸν τι συμβουλεύειν. LR

1350 δικαίων] δίκαιον κρίνων. LR

1354 ὅς γ', ὦ κάκιστε: δαιμονίως τῇ ἀποστροφῇ χρῆται ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐπὶ τὸν Πολυνείκην ὁ Οἰδίπους. παραφύλαξον δὲ πῶς οἱ αὐτοὶ τῶν λόγων γίνονται τῶν μὲν θηλειῶν ἐγκώμιον, τούτου δὲ κατηγορήμα. LRM

1375 τοιάδ' ἀράς: τοῦτο ἀπαξάπαντες οἱ πρὸ ἡμῶν παραλελοίπασιν, ἔχει δὲ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας οὕτως· οἱ περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην δι' ἔθους ἔχοντες τῷ πατρὶ Οἰδίποδι πέμπειν ἐξ ἐκάστου ἱερείου μοῖραν τὸν ὦμον, ἐκλαθόμενοι ποτε, εἴτε κατὰ ῥαστώνην εἴτε ἐξ ὀτουσῶν, ἰσχύον αὐτῷ ἔπεμψαν· ὁ δὲ μικροψύχως καὶ τελέως ἀγεννῶς, ὅμως γοῦν ἀράς ἔθετο κατ' αὐτῶν, δόξας κατολιγωρεῖσθαι. ταῦτα ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαΐδα ποιήσας [Kinkel, Epic. gr. fr., 3] ἱστορεῖ οὕτως· LRM

ἰσχύον ὡς ἐνόησε χαμαὶ βάλεν, εἶπέ τε μῦθον·

ὦ μοι ἐγώ, παῖδες μὲν ὄνειδειόντες ἔπεμψαν·

1375 εὐκτο δὲ Δι βασιλῆι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι

χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄιδος εἴσω. τὰ δὲ παραπλήσια τῷ ἐποποιῷ καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἐπτά ἐπὶ Θήβαις [785 s.]· καὶ ἔοικεν τὸ τῆς ἱστορίας ἦκειν ἐπὶ πολλούς, ὡς καὶ παρὰ τινα αὐτὰ ἐκθεθεῖσθαι πρὸς τὸ γελοϊότερον, διὰ τούτων [Adesprotas 458 N. 2]·

ἰαεὶ δ' ὀρώντ' ἰ τ' ὄξυ καὶ τυφλὸς ἦν

θυσίας γὰρ ἀπαρχὴν γέρας ἐπέμπομεν πατρὶ!

- περισσὸν ἀνῶν ὤμων, ἔκκριτον γέρας·
τὸ δὴ γε συγκόψαντες, οὐ μεμνημένοι,
1375 λήσειν δοκοῦντες, ἀντὶ τοῦ κεκομμένου
ἐπέψαμεν βόειον· ὁ δὲ λαβὼν χερὶ
ἔγνω ἐπαφήσας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε·
τίς μοι τὸδ' ἰαντόμοιον; μισητὸν κρέας
πέμπων; γέλωτα δὴ με ποιοῦνται κόροι
θύοντες, ὕβρει "τυφλός, οὐτι γινώσεται"
οὕτω λέγοντες· ὦ θεοί, μαρτύρομαι
ἐγὼ τὰδ' ὑμᾶς καὶ κατεύχομαι κακὰ
αὐτοῖσιν, αὐτοὺς τῶνδε δις τόσα σχεθεῖν,
χαλκῶ δὲ μαρμαίροντες ἀλλήλων χροῖα
1375 σφάζοιεν ἀμφὶ ἱκτῆμασι βασιλικοῖσι καὶ Μένανδρος ἐν
Ναυκλήρῳ [fr. 350 K.]
ὁ δὲ Πολυνείκης πῶς ἀπόλετ' οὐχ ὄρας; LR
1399 καὶ αὕτη δευτέρα ἐστὶν ὥσπερ δέησις καὶ παθητικωπάτη, ἐν τῷ
ἀπολοφύρεσθαι αὐτὸν τεχναζομένη πάνυ πιθανῶς. LRM
1426 χρήζει] ἐν ἴσῳ τῷ χρησιμῶδεϊ. L τοῦτο ἐφ' ἑαυτοῦ φησι καὶ
τοῦ ἀδελφοῦ, ἡμῖν δὲ οὐ συμβατέα οὐδὲ συγχωρητέα. LRM
1427 τίς δὲ τολμήσει ἔπεσθαι, κλύων τὰ τοῦδε τάνδρος; LRM
1429 καὶ ἐν ταῖς τέχναις ἐστι τοῦτο, ὅτι οὐ πάντα δεῖ ἀληθεύεσθαι
ἐὰν μὴ χρήσιμα ἦ, ἀλλὰ δεῖ καὶ τι ψεύδεσθαι. LRM
1437 μέθεσθε δ' ἡδῆ; καὶ ἐκ τούτου δῆλον ὅτι ἐν τῇ παρακλήσει,
ἅμα τοὺς λόγους λέγουσα τούτους, εἶχετο αὐτοῦ ἡ ἀδελφή. LRM
1444 τῆδε] καὶ τοιαῦτα τύχη καὶ ἐναντία. L
1447 νέα τάδε νεόθεν: εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ξενικά ἐστὶ τὰ πρόσωπα
καὶ τὰ κατὰ τέχοντα τούτους κακὰ, ὅμως συναλγεί καὶ εὐλαβεῖται
μὴ ἐκ τῆς ὀμιλίας τῆς ἐν αὐτοῖς ἀπολαύσει τις κακοῦ καὶ
αὐτοῖ· ἐν τοιοῦτῳ οὖν ἦθει καὶ ὁ λόγος αὐτοῖς δικάζεται. τοιαῦτα
πάρεστιν ἡμῖν, φησὶν, ἄτοπα παρὰ τοῦ ξένου ἀπολαύσαι, ἐκτός εἰ
μὴ μοῖρά τις καταλαμβάνει ἡμᾶς καὶ κατὰ μοῖραν ἀπολαύομεν ὧν
ἀπολαύομεν. LRM
νεόθεν] νεωστὶ. L
1450 εἴ τι μοῖρα μὴ τυγχάνη: εἰ μὴ κατὰ μοῖραν ταῦτα πάσχω,
εἴποιμι ἂν ἐκ τοῦ Πολυνείκου νέα μοι κακὰ ἐληλυθέναι. LRM
1451 μάτην γὰρ οὐδέ: οἶον, οὐδὲν ἐστὶ μάταιον ὑπὸ θεῶν ἀξιοθῆναι
πραχθῆναι, ἀλλ' ὃ ἂν γίνηται ὑπὸ θεῶν, τοῦτο καλῶς γίνεται. L τὸ
ἐξῆς, μάτην οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι, ἐπειδὴ ὄρα ταῦτ'
αἰεὶ ὁ χρόνος, ἕτερα μὲν αὖξων ἄνω, τὰ δὲ παρ' ἡμᾶς αὐθις, ὃ
ἐστὶν εἰς τὸ ἔμπαλιν τρέπων τὰ ἡδῆ αὖξηθέντα. LR οἶον, πάντα
ἔχει ὑφ' ἑαυτῷ ὁ χρόνος, τὰ μὲν ὄρα τὰ δὲ καὶ αὐτὸς ὁράται· τὰ
γὰρ πραττόμενα τῷ χρόνῳ φαίνεται. L τουτέστιν, ἐν τῷ χρόνῳ
πολλὰ μεταβολαί, καὶ ὁράται ὁ χρόνος πολλὰ μὲν αὖξων παρ'
ἡμᾶς, πολλὰ δὲ εἰς τὸ ἔμπαλιν τρέπων. LRM
1456 ἔκτυπεν αἰθῆρ: τὸ συνεκτικώτατον τοῦ δράματος ἐν τούτῳ,
καθὰ προείπεν ὁ Οἰδίπους [v. 94 s.]
σημεῖα δ' ἦξιεν τῶνδ' ἐμοὶ παρηγγύα
ἢ σεισμόν, ἢ βροντὴν τιν', ἢ Διὸς σέλας. μεταξὺ οὖν τῶν τοῦ
χοροῦ λόγων γίνεται τοῦτο, ἐφ' ᾧ ὁ χορὸς ἀναβοᾷ, ὅπερ ἦν
σύμβολον τοῦ τὸν Οἰδίποδα τεθνᾶναι· ὅπερ γνωρίζας ὁ Οἰδίπους,
ἀξιοῖ τὸν Θησέα ἐν τάχει παραγενέσθαι. LRM
1459 τάξιωμ'] βούλημα. L
1464 ἐς δ' ἄκραν] ἄκραν φόβαν κρατός, οὕτω τὸ ἐξῆς ἀποδώσει.
LRM
1466 οὐρανία] ἀντὶ τοῦ ταχεῖα. L
1468 τί μὰν ἀφήσει: τοῦτό φησιν, οὐ μάτην γίνεται τὸ κατὰ τὴν
διοσημίαν, ἀλλ' ἐπὶ τινὶ μεγάλῃ συμφορᾷ· νῦν δὲ συμφορὰν φησι
τὸ μέσον ὄνομα τῆς συντυχίας, οἶον ἐπὶ τινὶ γίνεται ἡ διοσημία.
LRM
1469 ἄλιον] μάταιον. L
1470 οὐκ ἄνευ συμφορᾶς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐφορμᾶ. L
1472 τῶδ' ἐπ' ἀνδρὶ] ἀντὶ τοῦ ἐμοί. L ἡ θέσφατος τελευτή, ἡ
θεσπισθεῖσα τελευτή. L
1473 ἀποστροφῆ] ἀποφυγή. L
1474 τῶ] τίν· τεκμηρίῳ; LR συμβαλῶν] νοήσας, στοχασάμενος. LR
1478 ἀμφίσταται] περιίσταται ἡμῖν μέγας ψόφος. LR
1480 ἴλαος ὦ δαίμον: εὐσεβέστατα ὁ χορὸς εὔχεται πρὸς τὸν θεόν,
εἰ ἐπὶ τινὶ χαλεπῷ ταῦτα πράττει, ἴλεων αὐτὸν γενέσθαι· ὅρα οὖν
ὅτι ἡ συμφορὰ ἐπὶ τῆς μέσης ἐννοίας κείται. L λείπει τὸ ἔσο. L
γὰ ματρί] τῇ Ἀττικῇ. L
1481 ἀφεγγές] χαλεπόν. L
1482 ἐναϊσίου δὲ συντύχοιμ] μὴδὲ ποιηρῶ τινὶ συντύχω. L

- 1484 ἀκερδῆ χάριν] ἥς φαῦλον τὸ κέρδος. LRM
 μετάσχομι] ἀντὶ τοῦ εὐχόην. LRM
- 1486 ἀνὴρ] ὁ Θησεύς. L
- 1488 τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιετόν: τί τὸ πιετόν θέλεις ἐμβαλεῖν τῇ φρενὶ ἐκείνου, τῇ τοῦ Θησεύος δηλονότι; ἀντὶ τοῦ, τί βούλει πιθανὸν ἀνακοινώσασθαι τῷ Θησεῖ; LRM
- 1490 δοῦναί εἰμι: <τὸ χ> ὅτι ἡ εἰμι ἀντὶ τῆς οἰ ἀντωνυμίας κείται· ἔδει γὰρ τελεσφόρον δοῦναί οἱ χάριν «εἰπεῖν». LRM
 ἀντὶ τοῦ αὐτῷ· κατὰ τιμὴν δὲ πληθυντικῶς· ἃ πάροισ' ὑπεσχόμην. LRM
- 1491 ἰώ, παῖ: θαυμαστῶς ὁ χορὸς βοᾷ· ἐπείγει γὰρ τὸ πρᾶγμα. LR
- 1493 ἡ ἐπὶ πρόθεσις πρὸς τὸ ἄκραν, ἴν' ἡ ἐπ' ἄκραν πέτραν. LRM
 γύαλον] ἀντὶ τοῦ πέτραν. L
- 1494 Ποσειδανίῳ] Ποσειδῶνι. L ἀντὶ τοῦ Ποσειδῶν, ὅς ἐστιν ἐνάλιος θεός, ὁ δὲ ἐτέρως ἐσχημάτισεν κτητικώτερον πω· διὸ κείται τὸ χ. LRM
- 1495 ἀγίζων] ἀγιαζών. L
- 1500 κοινός] ὑμῶν τε καὶ Οἰδίποδος. L
- 1503 ἐπιρράξασα] ἀντὶ τοῦ ἐπέρραξεν. L
- 1506 τύχη] ἐπιτυχίαν. L
- 1507 νέορτον] ἀντὶ τοῦ νέον. L
- 1508 τὸ ἐξῆς, καὶ σε μὴ ψεύσας. L
- 1512 σημάτων προκειμένων] οἶον, διὰ τῶν σημείων. L
- 1519 γήρως ἄλυπα] ἕως γήρως. L τῆδε κείσεται] γρ. εἴ τε κείσεται. L
- 1523 μῆτ' οὐ κέκευθε] μῆτε ὅπου κρύπτεται ὁ χώρος. LRM
- 1525 γειτόνων: εἰ μὲν βαρυτόνως, γειτόνων, τῶν Θηβαίων, εἰ δὲ περιεπωμένως, ἀντὶ τοῦ γειτιῶν, ὁ τάφος. LRM
- 1526 ἐξάγιστα: καθαρὰ· σημαίνει γὰρ τὸ ἄγος καὶ τοῦτο. οὕτως, ἐξάγιστα ἀντὶ
 1526.2
 ἀγνὰ καὶ μὴ οἶά τε ῥηθῆναι· καὶ ἐπὶ τούτου γὰρ χρῶνται πολλαχοῦ. LRM
- 1531 τῷ προφερτάτῳ] χρησίμως καὶ τοῦτο, ὥστε παρὰ τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς παραδίδουσι τὸ ἀπόρητον τῷ πρεσβυτέρῳ υἱῷ, ὑπὲρ τοῦ μέχρι τοῦ παντός διαμεῖναι τὴν ὠφέλειαν τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ἧς τῶν Θηβαίων κρατήσουσιν. LRM
- 1533 ἀδῆοι] ἀδήωτον. L
- 1535 κἂν εὖ τις οἰκῆ, ῥαδίως καθύβρισα] κἂν δικαίως τις πολιτεύηται, πολλαὶ πόλεις ἀδίκως ἐπέρχονται. LRM
- 1541 ἐντροπώμεθα] ἀντὶ τοῦ ἐπιστρεφώμεθα. Ὅμηρος [Λ 547. Ρ 109]
 ἐντροπαλιζόμενος. LR
- 1542 ἐγὼ γὰρ ἡγεμῶν ὑμῖν πέφνηα, ὥσπερ ὑμεῖς τῷ πατρί. LR
- 1543 εἴπω] ὑμεῖς. L
- 1547 οὐ πταίει ὁ ὑποκριτής, ἀλλ' εὐθὺς ἄπεισιν ὥσπερ ἀγόμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ. πάντων δὲ σεμνῶς καὶ τὸ τοῦ Ἑρμοῦ προσέθηκεν. LR
- 1549 φῶς ἀφεγγές: ὁ τῷ νῷ ὄρα, οὐ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς. LRM
- 1553 πρόσπολοί τε σοί] οἱ Ἀθηναῖοι. L
- 1556 τὰν ἀφανῆ θεόν] τὴν Περσεφόνην φησίν. L
- 1558 ἐννυχίῳ] τῶν ἐν νυκτὶ αἰεὶ καὶ σκότῳ διατριβόντων, τεθηκότων. L
- 1560 λίσσομαι μῆτ' ἐπιπόνῳ: τὰ ἐξῆς μὲν δῆλα ἐκ τῆς λέξεως, τὸ δὲ δίδου μοι τοῦτο ἀνυπόλητον πῶς φαίνεται ἡμῖν· ἐπιστῆσαι οὖν ἄξιον λαβόντας καλὸν ἀντίγραφον· δίδου μοι τὸν ξένον κατανοῦσαι τὰν παγκευθῆ κάτω νεκύων πλάκα καὶ Στύγιον δόμον, μῆτε ἐπὶ πόνῳ, μῆτ' ἐπὶ βαρυηχεῖ μόνῳ· εὐχονται δὲ αὐτῷ μὴ δυσθανατῆσαι. LRM
- 1565 καὶ μάταν πημάτων: τὸ μάτην ἰκνουμένων ἐν τινι τρόπῳ εἴρηκε, παρ' ὅσον σχεδὸν πάντα τὰ ἀμαρτήματα τῷ Οἰδίποδι ἀκουσίως ἐγένετο· καὶ νῦν οὖν κατὰ τοῦτο μάτην ἂν λέγοι τιμωρίαν ὑποσχέειν αὐτόν. LRM
- 1567 ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν Οἰδίποδα. L
- 1568 ὦ χθόνιαι θεαί] ὦ Ἑρινύες. L
- 1569 θηρός] τοῦ Κερβέρου. L
- 1571 εὐνάσθαι] κοιμάσθαι. L κνυζεῖσθαι τ'] λείπει τὸ φασίν· ὁ γὰρ νοῦς τοιοῦτος· ὅν φασι κοιμάσθαι κνύζεσθαι τε [φασί]. τοῦτο δὲ αὐτὸς ἀποδέδωκεν εἰπὼν "λόγος αἰὲν ἀνέχει". ἤρκει δὲ εἰ κατ' ἔλλειψιν ἐξενήνεκτο ὁ λόγος. LR
- 1573 λόγος αἰὲν ἀνέχει] ἀντὶ τοῦ φασίν. L
- 1574 ὄν, ὦ Γὰρ παῖ: τὸν Κέρβερον ἐξευμενίζομαι τῷ ξένῳ ὀρμωμένῳ

καὶ περὼντι νερέρας νεκρῶν πλάκας ἀβλαβῶς ὑπαντήσαι. LR
 ἐπανέλαβε· τῷ δὲ ἐνικῶ κέχρηται ἀντὶ πληθυντικοῦ· λέγει γὰρ τὰς
 Εὐμειδῶν· ταῦτα δὲ οὕτω καὶ ἐν ἀρχῇ [v. 40] γενεαλογεῖ. LR

1578 σέ τοι κικλήσκω· τουτέστι τὸν διὰ παντὸς κοιμώμενον· φησὶ δὲ
 τὸν Θάνατον ὡσπερ δαίμονά τινα ὄντα· πρὸς πάντας γὰρ σχεδὸν
 τοὺς ὑποχθόνιους τὴν παράκλησιν ἐποιήσαντο, τὸν Πλούτωνα, τὴν
 Περσεφόνην, τὸν Κέρβερον καὶ νῦν πρὸς τὸν Θάνατον αὐτόν. LR
 ὑφ' ἔν ἀναγνωστέον, αἰένυπνον, αἰεύπνον· οὕτως ἀποδιδόσαι. LRM

1579 ἄνδρες πολῖται, ξυνομωτάτως· ἀντὶ τοῦ συντόμως. ἔστι δὲ ὁ
 ἄγγελος εἰς τῶν ἀκολουθησάντων Θεσεί θεραπεόντων· καὶ ἀφίκται
 ἕνια ἀπαγγέλλων τῶν πραχθέντων ἐπὶ τῆς ἐρημίας· οὐ γὰρ πάντα
 δυνατὸν ἦν θεάσασθαι. LRM

1584 τὸν αἰεὶ βίοτον· τὴν ζωὴν· εἰώθαι γὰρ τὸ αἰεὶ καὶ ἐπ' ὀλίγου
 χρόνου τάσσειν. Ὅμηρος [N 517]

ἔχων κότον ἐμμενέσ αἰεὶ. LRM

τὸ μακρὸν γήρας. LRM

1587 ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδε· ὑπερβατόν· ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδε εἶρπειν,
 ὑψηγῆτος οὐδενὸς φίλων, ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος, καὶ
 εὐ παρῶν οἶδας. LRM

1588 ὑψηγῆτος] κατὰ συναλοιφήν· λέγει δὲ ὅτι ὑπὸ οὐδενὸς
 ἡγηγῆτος. LR

1589 ἐξηγούμενος] προηγούμενος. L

1590 ἐπεὶ δ' ἀφίκτο τὸν καταρράκτην· ὄν ἐν ἀρχῇ [v. 57] εἶπεν
 χαλκόπουν ὁδόν, τοῦτον νῦν ὑποτίθεται ἐκτὸς τῆς σκηπῆς καὶ
 οὐκέτι ἐν ὄψει τοῦ θεάτρου· καὶ νῦν καταρράκτην προσηγόρευεν
 διὰ τὸ νομίζειν ἐκεῖνον τὸν τόπον κατάβασιν ἔχειν εἰς Ἄιδου· καὶ
 εἰσιν οἱ δι' αὐτῆς τὴν ἀρπαγὴν φασὶ τῆς Κόρης γενέσθαι. LRM
 ὁδόν] ἀντὶ τοῦ οὐδόν. L

1592 μιᾷ] ὡς πλειόνων οὐσῶν τῶν ὁδῶν. L

1593 κοίλου πέλας κρατήρος· τοῦ μυχοῦ· τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως
 ἐκάλουν ἐκ μεταφοράς, ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ Αἴτνῃ κοιλώματα
 κρατήρες καλοῦνται. LRM

λέγει δὲ δι' οὐ καταβῆναι φασὶ τὴν Κόρην ἀρπαγεῖσαν. L Πειρίθου
 τε, φησὶ, κεῖται ξυνηθήματα, οἷον ὑπομνήματα τῆς πίστεως ἧς
 ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους, περὶ τῆς εἰς Ἄιδου καταβάσεως· ἀμάρτυρον
 δὲ εἰ διὰ τούτου τοῦ τόπου κατήλθον· πιθανῶς δὲ ὁ Σοφοκλῆς πρὸς
 χάριν τῆς Ἀττικῆς φησὶν ἐνταῦθα τὴν εἰς Ἄιδου κατάβασιν. LRM

1595 ἐφ' οὐ μέσου· μέσου ἀντὶ τοῦ μεταξὺ τοῦ κρατήρος, ὃ ἐστὶ τοῦ
 μυχοῦ, στάς. L στάς] σταθεὶς καὶ μηκέτι ὀδεύσας. L τοῦ τε
 Θορικίου πέτρου· ταῦτα γνώριμα τοῖς ἐγχωρίοις. Θορικὸς δὲ δήμος
 τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. LR

1596 ἀπὸ κοινοῦ τὸ στάς· κοίλης δὲ ἀχέρδου τῆς τὸν πυθμένα
 ἐχούσης ὑπόκεινον, σαπέντα. L

1599 λουτρά] ἐπὶ τὸ ἀφαγισθῆναι αὐτὸν πρὸς τελευτῆς. L

1600 τῷ δ' εὐχλόου Δήμητρος· εὐχλόου Δήμητρος ἱερόν ἐστὶ πρὸς τῇ
 ἀκροπόλει· καὶ Εὐπολις Μαρικᾶ· [fr. 183 K.]

ἀλλ' εὐθὺ πόλεως εἶμι· θύσαι γὰρ με δεῖ
 κρῖον Χλόη Δήμητρι. ἔνθα δηλοῦται ὅτι καὶ κρῖος θηλεία τῇ
 θεῷ ταύτῃ θύεται· οὕτω ὁ τιμάται ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν χλόης·
 θύουσί τε Θαρρηγιῶνος ἕκτη. LRM

1601 ἐπιστολάς] ἐντολάς, πράξεις. L

1603 ἧ νομίζεται] ὡς νομίζεται ἐπὶ τοῖς νεκροῖς. LR

1606 Ζεὺς χθόνιος] πᾶν σεμνῶς τὸ χθόνιος. οἷον, μύκημα ἐγένετο
 καὶ ἐσεῖσθη ἡ γῆ, προδηλοῦντος τοῦ θεοῦ τὸν καιρὸν ἐν ᾧ ἔδει
 ἀποτάττεσθαι τὸν Οἰδίποδα. LRM

1608 οὐδ' ἀνίσταν] οὐκ ἀνέπεμπον. L

1611 πτύξας] περιπλέξας. L

1614 τροφήν] γηροκομίαν. L

1617 τὸ γὰρ φιλεῖν] ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς πλέον μου ὑμᾶς ἐφίλησεν. LRM

1621 λύγδην] λύζοντες. L πάντες ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ· κατ' ἐπικράτειαν
 δὲ πάντες ἔφη, ἐνὸς μὲν ὄντος τοῦ ἄρσενος, τοῦ Οἰδίποδος, δύο δὲ
 τῶν θηλειῶν· ὅμοιον τῷ [Call. fr. 203 Pf.]

Μούσαι καλά κᾶπολλον, οἷς ἐγὼ σπένδω. LRM

1624 θώνξειν] ἐκάλεσεν, ἐβόησεν. L

1630 οἱ] ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτόν. L

1632 πίστιν ἀρχαίαν] διὰ τοῦ ἀρχαίαν βούλεται λέγειν ἀρχὴν
 πίστεως. L

1634 ὅς' ἄν] ὅσα ἄν. L

1642 δικαιοῦν] δίκαιον νομίζειν. L

1646 ἀστακτί] πολυστακτί, πολυδακρύτως. L

1648 ἐξαπειδομεν] ἴδιον αὐτοῦ τὸ πολλαῖς κεχρηῆσθαι ταῖς προθέσεσι.
 παραφυλακτέον δὲ πῶς καὶ τὰ ἄρρητα ὑπ' ὄψιν ἡγαγεν ὁ ἄγγελος

ἐκ τῶν σχημάτων μινύων. LRM

1650 ἄνακτα δ' αὐτόν: τὸν δὲ Θησέα εἶδομεν κατὰ τοῦ κρατὸς ἔχοντα χεῖρα ἐπίσκοτον ὀμμάτων, ὃ ἔστι τῇ χειρὶ κέποντα τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸ μὴ θεωρῆσαι τὸ δεινὸν τοῦ πάθους. ἢ τὸ σχῆμα τῶν θαυμαζόντων ἐνδεικνύμενον. LRM

1653 βαιόν] ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον, οὐ μετὰ πολὺ. L

1659 ἐξέπραξεν] ἀνείλεν. L

1661 ἢ τὸ νερτέρων] ἢ τὸ νερτέρων γῆς πέδον εὖνουν διαστάν, ὃ ἔστι χάσμα αὐτῶ εὖνουν ἐγένετο. LRM

1662 ἀλύπητον] γρ. ἀλάμπητον. L

1664 ἐξεπέμπετ'] ἐξέπνευσεν. L ἀλλ' εἴ τις] ὡς οὐδεὶς ἄλλος. L

1665 εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν: εἰ δέ τις οἶεται με μὴ φρονῶντα τοῦτο λέγειν, οὐκ ἂν αὐτῶ συγχωρήσαιμι, οὐδὲ συγκαταθείμην ὅτι ταῦτα ὡς ἄφρων λέγω. LRM

1666 παρείμην] παραχωρήσαιμι. L

1667 χοί προπέμψαντες φίλων] ἀντὶ τοῦ ὁ Θησεύς. L

1669 φθόγγοις δὲ σημαίνουσιν: αἱ θυγατέρες ἐν μέρει ἑαυτὰς ἀπολοφύρονται, ἐφ' οἷς τε σὺν τῷ πατρὶ ἔπαθον καὶ ἄπερ ἐκδέξεται αὐτάς. LRM

καὶ ἔστι τὰ ἐφεξῆς τοῦ δράματος οὐκ εὐκαταφρόνητα. L

1670 τὸ ἐξῆς, ἔστι νῶν στενάζειν οὐ τὸ ἔμφυτον μὲν πατὸς αἷμα, ἄλλο δὲ μὴ, ἀλλὰ πολλὰ δηλονότι. LRM

1674 ἄλλοτε μὲν πόνον: πρότερον μὲν τινα ἐπάσχομεν ἐπὶ τῷ πατρί, τὸ δὲ πύματον τοῦτο καὶ ἔσχατον, τὸ κατὰ τὴν ἀφάνισιν αὐτοῦ, οὕτω παρά-

1674.3

δοξόν ἔστιν, ὡς μηδὲ λόγον εὐρέσθαι ἐπ' αὐτοῖς δυνατὸν εἶναι. LRM

1675 ἀλόγιστα παροίσομεν] ἀδιήγητα κακὰ βαστάζομεν. LR

1676 ἰδόντε καὶ παθοῦσα: πολλαχοῦ τῷ σχήματι χρῆται ἀντὶ τῶν θηλυκῶν τὰ ἀρρενικὰ τιθεῖς. LR καὶ ἐν Ἡλέκτρα [v. 979 s.]

ὡ τοῖσιν ἐχθροῖς εὐ βεβηκόσιν ποτέ

ψυχῆς ἀφειδήσαντε προυστήτην φόνου. καὶ πάλιν [v. 1003 s.]

ὄρα κακῶς πράσσετε μὴ μείζω κακὰ

κτησώμεθα. καὶ Ὁμηρος [E 778]

τῷ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὅμοιοι.

1676 καὶ Ἡσίωδος [Ἔ. κ. Ἡ. 197 ss.]

καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης

λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χροῖα καλὸν

ἀθανάτων μετὰ φύλον ἴσαν προλιπόντ' ἀνθρώπους

Αἰδῶς καὶ Νέμεσις. L ἀντὶ τοῦ ἰδοῦσαι καὶ παθοῦσαι. LR

1677 οὐκ ἔστι] οὐδὲ εἰκόνα ἔχω λαβεῖν τοῦ πάθους. LRM

1678 ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθω λάβοις: ὡς μάλιστά τις ποθήσει μαθεῖν ὅπως βέβηκεν, οἷον παραδόξως· καὶ ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν τοῦ παραδόξου δοκοῦντος εἶναι LRM

ὡς ἂν ἐπιποθήσεις τὸν τρόπον τῆς τελευτῆς μαθεῖν. LR

1679 τί γάρ; ὅτ' ἄνω μῆτ' Ἄρης: πρὸς τὸ ἄνω· τί γάρ ἔστιν εἰκονίσει ἐκείνῳ πάνν, ὃ τιμὴ μῆτε πόλεμος μῆτε νόκος ἐπήλθεν, ἀλλ' ἀφανῶς διὰ χάσματος ἀπολομένῳ; LRM

1683 τὸ τάλαινα διὰ μέσου ἀναπεφώνηται. LRM

νῶν] ἡμῖν, ἐμοὶ καὶ Ἰσμήνῃ. LRM

1685 πῶς γάρ ἢ τίμ' ἀπίαν γάν: ποῦ γῆς πλανηθεῖσαι τροφῆς τύχοιμεν; ἀπίαν δὲ γάν, τὴν μακρὰν καὶ ἄπωθεν οὔσαν. LR

1687 δύσοιστον: τὴν δυσπόριστον, ἵν' ἢ τοῦ πάθους ἐπίτασις, ὅτι τροφῆς <εἰ> εὐπορήσαιμεν ἀηδῶς προσοικόμεθα, τοῦ πατρὸς ἐστερημένοι. LR

1692 ὡ διδύμα τέκνων: ταῦτα ὁ χορὸς, παρηγορῶν ἐμμένειν τοῖς ἐγνωσμένοις παρὰ θεῶν· φέρε οὖν τὸ ἐκ θεῶν εἰμαρμένον καλῶς. LRM

1695 μῆδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθον: ἀντὶ τοῦ μὴ ἄκρως φλέγεσθε, τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν δυσανασχέτως φέρουσαι. LRM

1696 οὐ τοι κατάμεμπτ' ἔβητον: οὐκ ἐν τοιούτοις ἔστ' ὥστε καταμέμψασθαι· ἦτοι ὡς ἂν ἐπικουφίζοντος αὐταῖς τὴν συμφορὰν τοῦ βασιλέως, ἢ οἷον οὐκ ἐν χεῖροι νῦν ὑμῖν ἔσται τὰ πράγματα. LRM

1697 πόθος καὶ κακῶν: οἱ μὲν περὶ τὸν χορὸν παραμυθεῖσθαι πειρῶνται αὐτάς, αἱ δὲ οὐδὲν ἦττον ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν χωροῦσι καὶ ὀλοφύρονται καὶ φασιν ἦν ἄρα τις καὶ κακῶν πόθος, ὡς ἡμεῖς, ἐν κακοῖς ὄντος τοῦ πατρὸς καὶ μὴ ὄρωντος, ἐστεργόμεν αὐτόν, καὶ νῦν μὴ παρόντα ποθοῦμεν· ὡς ὅτε ἐν χερσὶν κατεῖχον τὸν Οἰδίποδα, περιέστελλον καὶ ἐθεράπευον. LRM

1698 καὶ γάρ ὁ μηδαμῆ: καὶ γάρ δυστυχοῦντα τὸν πατέρα ἐποθοῦμεν

- θεραπεύειν καὶ νῦν μὴ παρόντα ποθοῦμεν. LRM
- 1702** ἀφίλητος| λείπει τὸ ἦς. L
- 1703** καὶ τάδε μὴ κυρήσει| καὶ ταινῶν μὴ γένοιό μοι ἄφιλος. LRM
- 1705** ἄς ἔχρηζέ| ἐφ' ἧς ἤθελε ξένης γῆς ἀπέθανεν. LR
- 1711** τὸ σὸν| τουτέστι, τὸ περὶ σέ ἄχος τηλικούτον ἔστιν. LRM
- 1713** τὸ ἐξῆς, μὴ ἔχρηζες, ἀντὶ τοῦ μὴ ὠφελος. LRM
ἀλλ' ἔρημος| ἔρημος δέ. L μεμονωμένος τῶν συγγενῶν. LR
- 1720** ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν: ἐπεὶ ὁ Οἰδίπους εὐδαιμόνως ἀπέθανεν, μὴ λίαν θρηνείτε. LRM
- 1723** δυσάλωτος| δύσληπτος, ἀλλ' εὐάλωτος. L
- 1725** ὡς τί ρέξωμεν:: κατὰ κῶλον ἀλλήλαις διαλέγονται πάνυ παθητικῶς· καὶ μὴ τιμὴ ἀπίθανον δόξη καὶ ἀνοικονόμητον [καὶ] τὸ ἐπιθυμῆν τὴν Ἀντιγόνην ὀπίσω ἀπιέναι ἐπὶ τὸν τοῦ πατρὸς τάφον, μὴ ἐπισταμένην τὰ κατ' αὐτὸν ὅπως ἀπέθανεν· ἀλλὰ τὸ ἦθος ἔστι τὸ παθητικὸν καὶ μάλιστα πράττουσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς τοιούτοις συμπύμασιν, αἰεὶ ἐπιφοιτᾶν θέλουσαι τοῖς τῶν θανόντων τάφοις. LRM
- 1729** τὸ ἐξῆς, οὐχ ὀραῖς καὶ τόδε, ὡς ἄταφος ἔπιπτε, δίχα τε παντός· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου κατ' ἀκόλουθον τῆς Ἀντιγόνης. LRM
- 1740** σφῶν| κακῶς ἢ ἀντωνυμία. διὸ τὸ χ. L
- 1751** τῇ μὲν ἐρμηνείᾳ ἐπιστήσαι ἄξιον, τὸ δὲ τῆς διανοίας σαφέες· φησὶ γὰρ ὁ χορός, μὴ θρηνείτε, ὦ παῖδες· νέμεσις γὰρ ἔστι τοῦτον θρηνεῖν ὧ τὰ τῆς τελευτῆς κατὰ χάριν ἀπέβη. οὐ χρὴ οὖν τούτους πενθεῖν οἷς κεχαρισμένον ἔστι τὸ ἀποθανεῖν. LRM
- 1760** παραφύλαξον τὴν τέχνην πῶς καὶ αἱ νέαι μὲν ἄπειροι κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ... λοιπὸν [ἐνια] παρὰ τοῦ Θησέως μανθάνομεν, τίνα ἦν ἔνια τῶν εἰρημένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος. τὰ τελευτάια καὶ δυστραπελώτερα καὶ οὐ ῥαδίως ἔστιν αὐτῶν κατακρατῆσαι ἐν τῇ ἐξηγήσει· πεποίηται γὰρ ταῦτα εἰς τὸ ἀσαφέστερον. LRM
- 1768** εἰ ἀρέσκει τούτῳ ταῦτα, τὸ μὴ λεχθῆναι ἡμῖν, καὶ ἡμῖν ἀρκεῖ τὸ μὴ ἀκοῦσαι. LRM
- 1772** τοῖσιν ὁμαίμοι| Ἐτεοκλεί καὶ Πολυνείκει. L
- 1774** πρόσφορα| ἀντὶ τοῦ χρήσιμα. L
Σοφοκλέους Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ.
εἴρες Σοφόκλεις ἐν σοφοῖς μέγα κλέος·
ἀλλοτρίας γὰρ συμπλέκων θρηνωδίας,
ἅπαντας ἡμᾶς πενθίμους ἀπειργάσω. L